ישיבת מליאה מן המניין 3/26

מיום שלישי, כ״ה אייר התשפ״ו, 12/5/2026

משתתפים:

מירה בן ארי	ראשת המועצה
יוסי ג׳יברי	חבר מליאה
איילת קוך מורדוך	חברת מליאה
איציק מידן	חבר מליאה
יוסי דוד	חבר מליאה
דוד קימלוב	חבר מליאה
עמיר שקרוב	חבר מליאה
תומר קרטנשטיין	חבר מליאה
שי כהן	חבר מליאה
עופר אלכסנדר	חבר מליאה
גדי אפק	חבר מליאה
גוסטבו ליטמנוביץ	חבר מליאה
אלי נחמן	חבר מליאה

נוכחים נוספים:

אילן רפאלי	מנכ״ל המועצה
נתלי זליחה	גזברית המועצה
סופי תורג׳מן	מזכירת הלשכה
שרי כהן רז	מנהלת משאבי אנוש
ישראל פדר (zoom)	רו״ח
ספיר פרץ	עוזרת ראש המועצה
רחלי פילי	ראש צוות מנהלות חשבונות

SUMIT. נוצר על ידי

ישיבת מליאה 12.05.2026

על סדר היום:

[1] **אישור פרוטוקול קודם.** 3
[2] **תיקון צו עבירות קנס.** 3
[3] **נוהל ועדת תמרור / תנועה.** 30
[4] **נוהל אבטחת ניקיון המרחב הציבורי.** 34
[5] **אישור הארכת שרות.** 45
[6] **הנחת ילד נכה הנחה מצטברת.** 47
[7] **תר"ש ישובים.** 49
[8] **תב"רים.** 64
[9] **דו"ח רבעון 4 לשנת 2025.** 68
[10] **אישור עוזרת אישית לראשת המועצה – ספיר פרץ.** 81
[-] **אישור פרוטוקול ועדת תמיכות.** 82

ישיבת מועצה - 12.5.26

פרוטוקול

מירה בן ארי: היי, שלום לכולם, ערב טוב, טוב לראות אתכם. איפה אב הבית? תגיד לרחמים שילך בבקשה לסייע לנו איתם. מוקלט, מתועד, תודה רבה. טוב, אז ככה, קודם כל נאחל לאיתן מזל טוב ובריאות ואושר, אפילו שהוא לא כאן. איש יקר ורק בריאות. מה? חגג, איפה גם רמי?

דודי קימלוב: רמי אשתו משהו.

מירה בן ארי: אוקיי, ודודי נברך אותו באיחור, הוא חגג, אז כן, אז שנמשיך להתראות משנה לשנה ושיהיה לנו רק כאן. טוב, אנחנו מתחילים עם מה שיש לכבד את אלו שכאן. בגלל בעיה של הרואה חשבון שיש לו אירוע, לא בעיה, אלא אירוע משמח כמובן, אנחנו נשנה טיפה את סדר היום.

[1] אישור פרוטוקול קודם.

מירה בן ארי: אז רק אנחנו נתחיל, אישור פרוטוקול קודם, מאושר. יופי, מאושר? כן. מאושר, יופי.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את הפרוטוקול הקודם.

[2] תיקון צו עבירות קנס.

מירה בן ארי: תודה. תיקון צו עבירות קנס, מי יכול להסביר את זה?

אילן רפאלי: כן, אני. כן, משחק חשוב. אני בתור אוהד בית"ר ירושלים, תאמין לי, אוכל את עצמי פה. באמת. משחק העונה נגד באר שבע.

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: עשתה לי פה מנחוס, הפועל תל אביב ניצחו את בית"ר. טוב, הנושא הראשון זה בעצם, תיקון סמנטי, אנחנו במליאה שעברה אישרנו, דיברנו על נושא שאנחנו רוצים שיהיה תיקון לחוק עזרי העירונים בנושא הרעש, שיהיה לו תוספת של ברירת קנס. וכמו שאמרתי וסיפרתי, אנחנו היום לא יכולים לאכוף את הנושא הזה, זאת אומרת אנחנו מאוד תלויים רק במשטרה ורק במשרד להגנת הסביבה. אנחנו רוצים להסמיך פקח של המועצה שיוכל לתת קנסות. אז אנחנו קראנו לזה פשוט בשם לא נכון ואחרי זה יועמ"שית המועצה-

ישיבת מועצה - 12.5.26

<u>גדי אפק:</u> פקח רעש?

<u>אילן רפאלי:</u> מה?

<u>גדי אפק:</u> פקח רעש?

<u>אילן רפאלי:</u> כן, קראנו לזה סעיף, קראנו לזה פקח, הכשרת פקח למדידת רעש והסעיף הנכון שצריך להיקרא זה תיקון צו הגנת הקנס כי זה בעצם-

<u>גדי אפק:</u> מה הוא בא עם אוזניות כאלה ומודד

<u>אילן רפאלי:</u> נחמד נחמד, יש מד דציבלים. יש רמות מותרות בתוך מבנה, מחוץ למבנה, לא משנה, זה סיפור אחד שלם. בקיצור, השם הנכון של הסעיף זה תיקון צו עבירות הקנס, כי אנחנו בעצם רוצים לתקן את חוק העזר בזה שתהיה לו אפשרות לתת קנס ולא לקרוא לזה הכשרת פקח עמדת רעש. ולכן בעצם הנושא הוא תיקון צו עבירות קנס, כך שיכלול, זאת אומרת שיתווסף לסעיף 27 לחוק העזר, אפשרות להטיל קנס בדרגה ג', זה בסכום של 320 שקל, ובכך זה יתרום לשיפור איכות החיים של תושבי המועצה ולשיפור סדר הציבור. זה בסך הכל תיקון סמנטי, לא לקרוא לזה הכשרת פקח למדידת רעש, אלא לקרוא לזה תיקון חוק הרעש, תיקון צו עברות הקנס, סליחה. זהו, משהו מאוד סמנטי, לא משהו מעניין. בסדר? מאושר, מקובל?

<u>החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד תיקון צו עבירות קנס.</u>

<u>אילן רפאלי:</u> טוב, כמה עדכונים ממני אליכם, למרות שסך הכל אתם רואים את הביצועים שלנו בוועדים ובמליאה, שאנחנו משתדלים באמת תמיד לעדכן אתכם בכל פיק שאנחנו עושים. אבל כמה דברים שחשוב לדבר עליהם. קודם כל, מבחינת ביטחון, אז הצבנו שתי מיגוניות נוספות במועצה שקיבלנו דרך פיקוד העורף. אחת נוספה בגאליה ושנייה נוספה בפלמחים. יש לנו כוונה כרגע לרכוש עוד שתיים מקק"ל, מהכסף שקיבלנו מקרן קיימת לישראל. אנחנו נמצאים בתחילת התהליך של איתור ספק ואנחנו נציב כנראה עוד שתי מיגוניות ואנחנו נעדכן באיזה יישובים זה מוצב. התחלנו, בעצם אנחנו מתחילים ממחר את ה, סליחה.

<u>עמיר שקרוב:</u> אתה יכול רגע הבהרה לגבי המיגוניות?

<u>אילן רפאלי:</u> מה ההבהרה?

<u>עמיר שקרוב:</u> אתה אומר, אנחנו הזמנו עוד שני מיגוניות.

אילן רפאלי: עוד לא הזמנו, אנחנו בתהליך בחירת ספקים.

עמיר שקרוב: אחרי זה נראה למי צריך. אולי קודם נראה למי צריך ואז-

אילן רפאלי: יש את הזה, אבל עוד לא החלטנו סופית למי אנחנו מקצים. יש כמה כיוונים.

עמיר שקרוב: דרישה קיימת.

אילן רפאלי: כן, דרישה קיימת. אנחנו נחליט למי אנחנו נותנים בסוף. לא עשינו מתוך החלטה סופית.

עמיר שקרוב: כמה הוא עולה מיגונית?

אילן רפאלי: 50 אלף שקל, 55 אלף שקל. אנחנו מתחילים מחר בעצם ביישום אבטחה סגורה והרמטית באזור של המעונות והגני ילדים. בסך הכל זו בשורה מאוד טובה, אנחנו הולכים לקחת בעצם את המאבטח שהיה פה ולא תרם לנו שום דבר בכניסה למועצה. אנחנו מעבירים את המאבטח הזה, מאבטח המועצה, לאזור גני ילדים. דאגנו לסגור את כל השערים, גם של הרכבים וגם של הולכי הרגל. וראיתם, אני יודע שראיתם את הסרטון, לא יודע אם את הפרסומים, אנחנו מקווים בעצם בשעה 07:15 לעשות סריקה של אמצעים חשודים, 07:30 לפתוח את השערים, לתת להורים וילדים להיכנס, ו-08:30 כל השערים נסגרים בצורה הרמטית עד שעה 15:15. ובין לבין, כל אחד שרוצה להיכנס צריך לעבור בדיקה ביטחונית על ידי המאבטח. כמו שאמרתי זה מאבטח קבוע שיכול להיות במתחם, זה דבר מאוד טוב, גם יצרנו שם בוטקה ויש לנו את כל, יש לנו אינטרקומים וטאבלט ומצלמות וכל מה שקשור לשליטה באירוע הזה.

עמיר שקרוב: יותר לא יהיה פה מאבטח, לא תהיה סוג של בקרה?

אילן רפאלי: לא יהיה פה מאבטח. אני לא צריך את המאבטח הזה, הוא ישב פה.

עמיר שקרוב: השערים אבל יישארו פתוחים בלילה.

אילן רפאלי: השערים אנחנו סוגרים אותם. יש הרבה דברים לדבר, אני לא מדבר על הכל. את השער הצהוב אנחנו סוגרים בלילות, בסדר? עשינו פה גם שער, אתם רואים פה את השער הזה למתחם חניה הזה. הפצנו בעקבות, אני מקווה שסיימנו את המלחמה, לא ברור כל רגע לדעת מה יהיה, אבל הפצנו סקר ביטחון לתושבים, לגבי שביעות הרצון במועצה, אנחנו נדאג לנתח אותו, ניתן לכם את השורות התחתונות לגבי מה התושבים חושבים על הפעילות של המועצה במלחמה.

ישיבת מועצה - 12.5.26

גוסטבו ליטמנוביץ: הרבה אנשים ענו?

אילן רפאלי: אני עוד לא יודע, כי עוד לא קיבלתי את הדו"ח, ביקשתי מהמנמ"ר השבוע בישיבת הנהלה להעביר לי, הוא יעביר לי, אני לא בדקתי.

עמיר שקרוב: שאלה, קיבלנו פעם אחת, אז אולי כדאי להחליף איתו שוב.

אילן רפאלי: בסדר, אנחנו נדאג שיהיה כמות טובה בשביל לנתח. בסדר. עשינו את זה כבר פעם אחת, עשינו את זה, קיבלנו מאות זה, בסדר.

עמיר שקרוב: אולי גם כדאי היה לפתוח את זה, יכול להיות שאתם כבר, ברמה של יישוב, מבחינת ה-

אילן רפאלי: לא, לא עשיתי לפי יישובים. אני יכול לעשות את זה לפי יישובים, זה משנה לך?

עמיר שקרוב: לא, לא, לי זה לא משנה. מבחינת כאילו דברים שכאילו אתה יודע-

אילן רפאלי: אפשר לעשות. אפשר לעשות, כי בסקר רשום שם היישוב. בסדר, אפשר. טוב, אנחנו התחלנו את עונת הקיץ, שריפות כבר, היו לנו כבר שני אירועים פה בגזרה, סך הכל תופעלו בצורה טובה. חשוב להגיד מילה טובה באמת על המשמר הקדמי פה ביישובים, שהוא באמת מקצועי, אני חייב לציין את זה לטובה.

שי כהן: העגלות שנרכשו עובדות.

אילן רפאלי: כן, נכון, עובדות.

מירה בן ארי: ואנשים שתומכים.

אילן רפאלי: תמיד זה אנשים. קודם כל אנשים. חילקנו את העגלות לכל יישוב, זה הוכיח את עצמו, זה החלטות זה, ועכשיו אנחנו בשלב לשלוח עוד פעם, להעביר לכל בעלי הקרקעות את הנחיות של כב"ה בנושא הזה, אנחנו בדיוק מטפלים בזה בימים האלה. אנחנו מתחילים לעשות גם ב-24 לחודש הזה משחק מלחמה עם יו"ר צחי"י ועם כל המפקדים של המשמר הקדמי וכל היישובים ועם כב"ה רחובות וכב"ה ראשון לציון. אנחנו נדמה תרחישים של אירוע של שריפה ואנחנו נתרגל את הסיפור הזה בצורה נקודתית.

עמיר שקרוב: אתם מעבירים את ההנחיות בנושא כב"ה, השאלה זה אם אחרי זה, יש גם אכיפה כלפי אותם אלה שלא פעלו בהתאם להנחיות?

מדברים ביחד.

עמיר שקרוב: קודם כל המכתבים.

אילן רפאלי: דיברתי על המכתבים. בשנה שעברה בסוף כולם היו ממושמעים אחרי שאני ישבתי על כולם על הווירידים, אני חייב להגיד, זה היה קשה, אבל היו בסדר בסוף.

עמיר שקרוב: צריך גם לרתום אותם לא-

אילן רפאלי: נכון, בגלל זה אני אומר, בגלל זה, אמרת אכיפה, אני יותר בקטע של לרתום.

דודי קימלוב: אילן אני רוצה שדברים יאמרו פשוט. לגבי כל העניין של פתיחת היישובים מבחינת אש, עכשיו גפרור קטן מצית את כל האזור. עכשיו, אנחנו כביש 410 בעצם למשל לידינו, חייבים לשתף את נתיבי ישראל בסיפור הזה, שהם אחראים על השוליים, כל הנושא של השוליים, החזקה שלהם. חייבים להעביר את האחריות אליהם, אתה יודע, להפעיל לחץ. זה חשוב מאוד, אצלנו אנחנו עושים את זה עצמאית אבל עדיין המועצה היא אחראית.

מדברים ביחד.

מירה בן ארי: גם קק"ל, כן, קק"ל ניקו עכשיו, קק"ל ניקו עכשיו שהיה אצלכם שם, כן. נס ציונה וקק"ל לא עושים כלום.

שי כהן: ליד התחנת הדלק שהייתה, גם נשרף שמה כל מיני צמחיית בר.

מירה בן ארי: נכון, נכון. וגם מהבחינה הזאת שדודי ההערה שלו, גם על רשות הניקוז, אילן דיבר עם רשות הניקוז, גם אני דיברתי עם שילה על לנקות את הנחלים, זה דבר שהם אמרו כי היה-

אילן רפאלי: היו גשמי אפריל וזה דחה להם את הטיפולים כי בעקבות הגשמים, צומחת צמחייה, אז הם דחו את הטיפול. בכל מקרה, אבל זה, בכל מקרה זה בשליטה שלי ואני אטפל בזה מול רשות הניקוז וזה יבוצע.

איציק מידן: רק הערה בעקבות הפגישה שהייתה לנו בוועדה לאיכות סביבה, מה שהעלה עמיר בנושא הזה, שצריך להציף את הנושא של פרוטוקול ניקוי נחלים, כי חלק מהניקוי שהוא ניקוי אגרסיבי, גורם גם נזק, אז אולי צריך לחבר גם את העניין הזה.

מירה בן ארי: אמרתי לגלעד ההנדסאי שיהיה איתו בקשר, הוא אחראי על זה-

דודי קימלוב: אילן, עוד דבר, לגבי האצלת סמכות, פעם שעברה דיברנו על זה, בחנו את המועצה בעצם בכל הנושא של תעלות וכולי בתוך היישובים. עכשיו, איך זה עובד? איך זה עובד?

איציק מידן: בתוך הישובים זה הישוב עצמו.

דודי קימלוב: לא ממש לא. דיברנו פעם שעברה וגם הזכרתי פעם קודמת שהייתה שם שריפה, פזילה אמר שזה באחריותם, חד משמעית.

אילן רפאלי: אתה מדבר על הכביש, לא על השטחים החקלאיים.

דודי קימלוב: לא, תעלות.

מירה בן ארי: אני לא מכירה את הנושא, דודי.

אילן רפאלי: לא, אתה מדבר איפה שבצידי הכבישים?

דודי קימלוב: זה אחד.

אילן רפאלי: בצדדי הכבישים זה אנחנו, זו המועצה.

איציק מידן: בכפר הנגיד יש את שרידי, יש את התעלה שהייתה פעם השורק הישן שעובר בתוך כפר הנגיד. זה מה? איפה?

דודי קימלוב: המועצה אמורה לתחזק את זה.

מירה בן ארי: אני לא יודעת, אני אבדוק.

אילן רפאלי: אני אמרתי שאנחנו נעשה את זה בתעלות ניקוז שבצמוד לכבישים, עכשיו אני לא יודע כל מיני-

דודי קימלוב: לא פעם שעברה דיברנו על זה, זה רשום בפרט שאחריות התחזוקה של העניין הזה ברשות ה-

מירה בן ארי: דודי לא מכירה, אני צריכה לבדוק.

אילן רפאלי: לא, צודק, דיברנו על זה, אבל עכשיו מדברים על כל מיני מקרים נקודתיים כאלה ואחרים, שאני לא יודע להגיד איפה השטח עובר, איפה התעלה עוברת, אז אני לא רוצה לענות על זה בצורה מקצועית. טוב, כמה אירועים מרכזיים שהולכים להיות או שהיו. אחד, יש לנו שבוע הבא את אירוע שבועות, אירוע מאוד גדול. עשינו גם עכשיו קמפיין ממומן, אני אשמח לראות את כולם, יש לנו סוגיה שקשורה לעגלות, אנחנו לא סגורים עד הסוף, מי נותן עגלה, מי לא נותן עגלה, אני מבקש מכולם-

מירה בן ארי: אני רוצה להתייחס לזה. אני רוצה, לא ייתכן שבמדינת גן רווה, באירוע שבועות, לא תהיה לנו עגלה מכל יישוב. לא ייתכן. חבר'ה, כל אחד שיושב כאן. אין דבר כזה. אתה יודע מה הייתה התשובה של חלק מהיישובים? אין לנו מי שיגרור. לא, לא, אמיתי, אמיתי. שהמועצה תגרור לנו ותביא לנו, לא הבנתי. עכשיו, הגדילו לאסון, את בקבוצת תרבות, נכון? איילת, תשתפי אותנו, את בקבוצת תרבות, אני אפילו לא ראיתי את כל התשובות. מה הם אמרו? מה? מה כתבו שם? למה הם לא רוצים?

איילת קוך מורדוך: מתנצלת, העיק עלי מידי לא יכולתי לקרוא הכל.

מירה בן ארי: נכון זה כואב?

איילת קוך מורדוך: ברמת העיקרון כן. אמרו שיש בעיות תפעול כאילו של השינוע וביטוח-

מירה בן ארי: איך יכול להיות?

איילת קוך מורדוך: כי יש פה פחות חקלאים, מירה, אני מכירה את זה.

מירה בן ארי: אין בעיה, שיהיה חקלאי אחד.

איילת קוך מורדוך: זה קשוח, אבל אפשר למצוא פתרונות

מירה בן ארי: זה שלנו, נו מה?

איילת קוך מורדוך: נכון, אפשר למצוא פתרונות.

אילן רפאלי: טוב, אנחנו צריכים את המעורבות שלכם בקיצור בנושא הזה, כי יש לנו כרגע בעיה, זה לא הגיוני שבאמת, אירוע כזה מושקע ובסוף לא יהיה עגלה מכל ישוב.

איילת קוך מורדוך: כפר הנגיד בונים על זה שישובים לא יגיעו אנחנו רוצים לזכות.

מירה בן ארי: זה העניין, תחלקו את הפרס שווה גם למי שלא מופיע לא יקבל פרס.

יוסי ג'יברי: לא, זה בדיוק, אני מחזק את הדברים של מירה, פשוט עלו שם, הראו לי את ההתכתבויות בקבוצת התרבות, מספר הישובים, לא שהם נציגים רשמיים או משהו כזה, באו ואמרו, היישוב שלנו לא יעמיד עגלה, אמרו בסדר, אם לא יעמידו עגלה, אם יש שלושה פרסים ראשונים ורק שלושה ישובים יעמידו עגלות, הם ייקחו את הפרסים הראשונים. לא, תחלקו לכולם. אז לא יחלקו לכולם. מי שלא משתף פעולה עם המדיניות של המועצה, לא יקבל כסף.

מירה בן ארי: חברים, האחריות היא שלי לשכנע כל אחד ואתם תצטרכו לסייע לנו בזה. לא יכול להיות. אני עוברת אחד אחד, אני אומרת לא יכול להיות עד שחיכינו, סוף כל סוף שיהיה כבר אירוע. והוא כל כך כחול לבן שלנו וכל כך ירוק כאן, שלא יהיה עגלות, זה הדבר החשוב, לא הזמר.

יוסי דוד: מירה, אולי במקום עגלות, להקצות לכל ישוב, סתם רעיון.

מירה בן ארי: אמרנו, כל מיצג.

יוסי דוד: לא, לשים איזשהו כמו אזור של כפר הנגיד, גאליה, כל אחד שירצה.

מירה בן ארי: אין בעיה, אמרנו מה שהם רוצים. אמרנו, אפשרנו, מיצג כל אחד מה שהוא רוצה, העיקר שיהיה את כל היישובים ותנועות נוער.

** מדברים יחד.*

מירה בן ארי: אנחנו כמועצה קונים קש. קונים קש. שיהיה קצת חקלאות.

איציק מידן: לא דיברנו על זה, ביקשתם מכל בעלי הטרקטורים הישנים לעשות תצוגה?

מירה בן ארי: לא, כפרי בטח, כפרי עושה תצוגה.

איציק מידן: אבל יש גם אצלנו במושב וכלב ונפתלי-

מירה בן ארי: נו, זה יהיה בכל מקרה, תצוגה של זה.

שי כהן: בית חנן יש נציג, כן.

אילן רפאלי: טוב, אז הבנו את הנקודה, אנחנו באמת רוצים ש, חזרתי לנושא, בואו נתקדם, חבר'ה. אנחנו רוצים, כמובן שהאירוע יהיה אירוע ברמה גבוהה, אנחנו דואגים לזה, עובדים מאוד קשה והסיפור של העגלות הוא מאוד משמעותי כי הוא נותן נופך ייחודי.

מירה בן ארי: כרטיסים בכניסה, שאין מספיק נרשמים.

יוסי דוד: רק צריך לבקש מטראמפ שיתאפק עוד קצת.

אילן רפאלי: טוב, אנחנו נמשיך מה שנקרא לפרסם ולדברר את הסיפור הזה, בסדר? שיגיע לכולם, כמו שאמרתי גם אנחנו עושים את הקמפיין יותר נקודתי.

מירה בן ארי: נרשמו רק פחות מ-200 אנשים, אתם יודעים?

אילן רפאלי: לערב הזה.

** מדברים יחד.*

מירה בן ארי: כבר הגענו יום לפני זה, ביטלנו, כבר פעם שנייה שאנחנו מבטלים אירועים, אין היענות.

נטלי זליחה: צריך להסביר שהיום המערכת עושה זיכויים אוטומטית.

מירה בן ארי: לא, אנחנו כבר יותר מזכים מ-

** מדברים יחד.*

מירה בן ארי: . עד גיל 18 לא, היתר זה 30, זה דמי רצינות, זה אירוע שעולה 300, 400 אלף שקל.

אילן רפאלי: 30 שקלים למבוגר מעל גיל 18.

מירה בן ארי: כמה מבוגרים יש? וזה כדי שלא יכילו את כל הסביבה אלינו.

איילת קוך מורדוך: אז אולי אפשר לייצר איזשהו מנגנון אחר שהוא ללא תשלום וכן מחייב רישום מוקדם. כבר עשינו את האירוע הזה.

מירה בן ארי: בכל מקרה, גם כשעשינו עם עשרה שקלים, גם זה לא עזר.

עמיר שקרוב: היה רישום מוקדם ביום העצמאות, כמה נרשמו ובסוף הגיעו 30 אנשים.

מירה בן ארי: בדיוק. זה מה שהיה לנו. כשאת אומרת עשרה שקלים או חינם, לא מגיעים.

יוסי דוד: שאלה, הקישור, אם אני מעביר את זה למישהו זר מיפו, הוא יכול להירשם?

אילן רפאלי: בטח יכול להירשם, כן.

יוסי דוד: אז זה לא בדיוק רק המועצה.

מירה בן ארי: נו, אז בדיוק.

יוסי דוד: נו אז לפתוח את זה וזהו.

גוסטבו ליטמנוביץ: לא, אבל גם במופעי קיץ שהיו שנה שעברה, היו חסרים המון. זה לא, המידע לא זורם, המידע לא זורם בכל זאת.

מירה בן ארי: למה אתה חושב שהמידע לא זורם?

** מדברים יחד.*

גוסטבו ליטמנוביץ: בכפר הנגיד הוא זורם, כן.

מירה בן ארי: זורם כן.

אילן רפאלי: מן הסתם יגיעו וישלמו במקום שצריך להיערך לזה גם כן.

** מדברים יחד.*

יוסי ג'יברי: איילת, בכפר הנגיד יש ועדת תרבות מאוד אפקטיבית וזה, אז המידעים האלה זורמים, אבל יש ישובים שזה לא זורם. זה לא זורם, לא מגיע אליהם.

מירה בן ארי: אתם יודעים, אפילו חברות שלי בכפר הנגיד, שלחתי להן באישי, אמרו לי וואו, איזה יופי, חבל שלא ידענו. בסדר, כי בקבוצות יש ככה.

ישיבת מועצה - 12.5.26

מדברים יחד.

אילן רפאלי: טוב, נעשה לכם אפליקציה, מי הציע? שי הציע אפליקציה, הצעת ולקחנו. נעשה אפליקציה. תכף נדבר על המסכים הדיגיטליים, עוד לא סיימתי עם המסכים הדיגיטליים.

שי כהן: אני לא יודע אם אתם תגיעו על האירוע של יום הזיכרון, אבל היה אירוע ממש מרגש ומכובד, שקט רגע.

מירה בן ארי: זה בעדכונים, בהחלט, קודם כל-

שי כהן: היה אירוע ממש, מי שלא הגיע לשרים ובוכים, אני יודע, היה אירוע ממש נחמד.

אילן רפאלי: ערב שירי לוחמים. כן. טוב, יש לנו ביום חמישי מוקד חלל רשותי, גם אירוע מאוד יפה.

מירה בן ארי: כמה נרשמו?

אילן רפאלי: נרשמו כרגע בסבב הראשון 240 איש, בסבב השני 60 איש.

עמיר שקרוב: נרשמו לזה יותר מאשר לשבועות.

מירה בן ארי: אתם יודעים למה? אבל זה בדיוק העניין. נרשמו עד אתמול, או שלשום, 30, עדי רצתה לבטל. פרסמנו את זה, והנה, תראו.

איציק מידן: זה מה שאנחנו אומרים, שקרוב לאירוע-

עמיר שקרוב: בהתחלה זה עלה באינסטגרם זה לא עלה בקבוצות.

אילן רפאלי: אירוע חלל רשותי, אנחנו שיתוף סוכנות החלל ודרך אשכול, אשכול לוי. זה בשני סבבים, זה יתבצע פה. זה יתבצע פה, בעצם פה, גם למעלה בחדרי הסטודיו. יהיו פה מיצגים, יהיו פה דברים מאוד נחמדים, זה כל המשפחה, זה לא רק הילדים, זה כל הגילאים, גם למבוגרים, גם צעירים, גם ילדים, זה אירוע מאוד מושקע.

יוסי דוד: אני מציע לפזר הזמנות, בסופו של דבר, חופשי, אם אפשר לילדים בבתי ספר, לתת להם הזמנות ביד.

מירה בן ארי: אז שמנו פליירים.

יוסי דוד: לתת להם ביד, שהם ילכו להורים. את יודעת, לעשות פה בית ספר, יש פה 600 תלמידים.

מירה בן ארי: שמנו מודעות על הכל.

עופר אלכסנדר: המודעות זה פתרון טוב, אני אומר לכם, משלושה לוחות מודעות אצלנו, המודעות עפו ברוח. אני אחר כך תליתי אותם, אחר כך עם נעצים.

אילן רפאלי: מסך דיגיטלי לא יעוף.

עופר אלכסנדר: מה?

אילן רפאלי: מסך דיגיטלי.

** מדברים יחד.*

יוסי ג'יברי: לא, אבל אני רוצה אולי לציין מה שלא עשינו בעבר, ובעבר זה לא הצליח, לשפר את התפוצה. גם פליירים, עוד דברים, חלוקה, טלפונים. פעם אחת נראה מה עובד.

איציק מידן: יש לכל כיתה וואטסאפ כיתתי. בוואטסאפים הכיתתיים.

אילן רפאלי: לא, העברנו את זה דרך בית הספר, זה עבר דרך הקבוצות.

מירה בן ארי: זה רעיון, זה רעיון מעולה.

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: אז אני באמת רוצה לציין את האירועים שהיו בימי הזיכרון ויום העצמאות, גם של המועצה, גם אנחנו ביקרנו באירועים שהיו ביום העצמאות, היו באמת ערבים מאוד יפים ומאוד מרגשים.

מירה בן ארי: המרגש במיוחד היה אצל שי.

אילן רפאלי: נכון. דרך אגב, גם את המרוץ לזכרו.

מירה בן ארי: מכובד כל כך, כל כך הרבה אנשים באו.

שי כהן: באו פי שניים אנשים מה שתכננו. חשבנו יבואו 200, באו 400.

עמיר שקרוב: כמה נרשמו?

מירה בן ארי: לא היו חולצות לקנות.

שי כהן: לא, לא, לא. היה 280, הדפסנו 280 חולצות ובאיזה שלב הלכנו לתת את החולצות שנשארו לנו, אז אפילו זה נגמר.

מירה בן ארי: נגמר, לא היה לקנות, לא היה.

שי כהן: אני אגיד לך עוד דבר, אנחנו הבנו באיזשהו שלב שאין לנו מספיק מים, הלכנו לקנות מים כי אנשים, חזרו מהמקצים, אנשים חזרו מהמקצים הארוכים, אז הנקודות של השתיה יכולות באמצע, אבל בסוף המרוץ לא היה. היו לנו, שמנו 260 בקבוקי בירה בסוף, אפילו הפקקים לא נשארו. בסדר? 200 משקאות חלבון. שתו הכל, 400 איש רצו והיו עוד איזה 100 ומשהו שלא רצו.

אילן רפאלי: טוב אז באמת

מירה בן ארי: טוב, עד איזה שעה נשאר פה?

אילן רפאלי: כן, אז באמת היו אירועים מרגשים, גם באירוע של המועצה בגינת, גם בישובים וגם רצים לזכרו, באמת תודה לכל השותפים. פתחנו עוד קורס שנקרא קורס טבע מועצתי. ההרשמה כרגע יחסית דלה בסביבות 40 תושבים, קורס מצוין, איציק כמובן עזר לנו בדבר הזה, עם תכנים על חיות הבר וכדומה.

איציק מידן: זה קורס שיח משותף לאיגוד ערים דרום יהודה.

אילן רפאלי: כן, קורס משותף לאיגוד ערים דרום יהודה. ביטלנו את התשלום לקורס הזה, בסדר? רצינו לקחת 20 שקלים, ביטלנו את ה-20 שקלים גם. וזה קורס מצוין, ויש עוד אפשרות להירשם. אנחנו נמשיך לפמפם את זה, שלחנו עוד פעם תזכורות אתמול לדבר הזה. כמה דברים שקשורים לחינוך. לשמחתי הצלחנו לעשות השלמה של יום התחפושות שבוטל בפורים, עשינו את זה, סך הכל היה אירוע מאוד מרשים ומרגש, התלמידים מאוד שמחו. יש לנו את התחרות של הנואם הצעיר. לשמחתנו הרבה, נבחרת הרובוטיקה בברנר זכתה, ויש לנו סך הכל הישגים מאוד יפים בנושא הזה. נושא של מכרזים, אני גם תמיד מעדכן אתכם בנושא

הזה, אנחנו מאוד מתקדמים במכרזים, היו בסל 70 מכרזים, נשארו לנו כרגע בסביבות 15 מכרזים שלא השלמנו. זה הישג מטורף בשנה אחת לעשות כל כך הרבה מכרזים ויש פה באמת שיתוף פעולה מצוין עם הגזברית ועם חברי ועדת מכרזים. דיון משפטי ועובדים מאוד קשה ואני אומר תודה פה לאלי שנמצא פה ובאמת לאיתן שלא נמצא פה, והדר שלא נמצא פה, באמת אנחנו מתזזים אותם כל שני וחמישי פתיחת מעטפות, בחירת זוכים וועדות איכות, הצגת זה וזה. אז זה מה שעושה בסוף סדר למועצה. היום אנחנו, להפחית עלויות, האמת ביקשתי מהגזברית גם להכין איזה דו״ח של הפחתת עלויות.

דודי קימלוב: אתה יכול רגע לפרט על המכרזים? סתם שנבין-

מירה בן ארי: you name it. רק תגיד באיזה תחום.

אילן רפאלי: מכרז של תכנון אדריכלי, מכרז של תכנון כבישים, של קבלן כבישים, של מכרז חשמל, מכרז צהרונים, מכרז קניית מזון, מכרז קניית ציוד-

עמיר שקרוב: מה עם המכרז של הפינוי אשפה-

אילן רפאלי: פינוי אשפה, אנחנו עכשיו זה, את האמת עכשיו אני צריך לחתוך את הסיפור הזה, אנחנו לוקחים את זה דרך משכ״ל, שהעלות היא יותר נמוכה. עושים מכרז שלנו, יש לנו מכרז שלנו כבר מוכן. אני עוד בודק את זה, יכול להיות שאנחנו נצא במכרז שלנו כי אני לא כל כך סומך על השירות של משכ״ל.

דודי קימלוב: אילן, פחים כחולים

אילן רפאלי: פחים כחולים זה מכרז נייר, מה זאת אומרת?

דודי קימלוב: מכרז גם. מחזור.

אילן רפאלי: זה חלק מה-15, זה מכרז נייר וקרטון שאנחנו עכשיו ממשיכים לעבוד עליו.

דודי קימלוב: זה בקנה?

אילן רפאלי: כן, מכרז נייר וקרטון. אני יכול לדבר על המכרזים עוד שעתיים, אני לא אדבר על זה. נושאים של תפעול והנדסה. קודם כל, חשוב שתדעו, דיברנו קודם על ניקוז של התעלות על ידי רשות הניקוז, אבל יש גם את איגוד ערים דרום יהודה. שבאמת עושה עבודת קודש, אני רוצה להגיד לכם בסיפור הזה בשיתוף פעולה איתנו, הם עושים כל שבוע, מוציאים באמת עשרות אלפי שקלים על ניטור של כל התעלות, מתעלת

רחובות, תעלת נס ציונה, גמליאל וכדומה. מצאו גם ריכוז ליד כפר הנגיד, שעלה הרבה מאוד כסף וניטרו אותו והדבירו אותו. שוב שתדעו, יש שיתוף פעולה מצוין בנושא הזה, אנחנו באמת עושים כל שבוע ניטור של כל התעלות במועצה, במידה ואנחנו מזהים נגיעות, אנחנו דואגים להדביר. נושא של, אנחנו נכנסים בעצם לכמה פרויקטים לקראת הקיץ. אנחנו הולכים לעשות מגרש סחבק בחניון הגדול שם, בחלק הצפוני. מגרש כדורגל סחבק, בהשתתפות של מפעל הפיס, קול קורא שזכינו גם של משרד התרבות והספורט עם השלמה של מפעל הפיס בנושא הזה, גם הצבעתם במליאה. עכשיו עושים את זה? רגע, אבל איך אנחנו מאשרים את הזה? עכשיו, נכון? עכשיו. אז תכף אתם תשמעו בתב"ר, אנחנו פותחים תב"ר, גישור מה שנקרא, עד שנקבל את הכספים ממפעל הפיס. מה זה מגרש סחבק? זה מגרש כדורגל סינטטי. זה מיני פיץ', זה יותר פתוח, יותר גדול. אנחנו הולכים לעשות בבית ספר גם מגרש משולב של כדורסל וכדורגל, מגרש יפה, מקצועי, מוחלק. אנחנו הולכים לשפץ את החצר של בית הספר, הולכים להכניס מתקני כושר לבית הספר, הכל אנחנו עושים בקיץ. אנחנו מתחילים לעשות סקר ביוב, זה סקר מאוד משמעותי למועצה. אנחנו הולכים לעבור על כל, התחלנו כבר דרך אגב בגן שורק ביום שני, אתמול, אנחנו נשלים בכל היישובים. הסקר הזה חשוב בכמה היבטים. אנחנו גם, בעצם אנחנו הולכים למספר את כל שוחות הביוב שיש במועצה, הולכים לבדוק איפה כל התעלות עוברות, הולכים לעשות מיפוי של הדבר הזה, לשים את זה ב-GIS המועצתי, יש לנו GIS מועצתי סוף סוף.

שי כהן: הולכים גם לבדוק את הספיקות לראות לאן זה מתאים?

אילן רפאלי: נכון. אנחנו בודקים גם את התחנות, הנה עכשיו קיבלתי ממקסים, מנהל אגף תפעול, כבר שתי לוחות חשמל מושבתים לחלוטין, אנחנו בודקים את לוחות החשמל, בודקים את הספיקות. על הדרך אנחנו פותחים, אני לא רוצה, אני אשלח לכם את התמונות אם תזדעזעו מה שקורה. לא, באמת, מה שקורה בשלוחות ביוב ובתעלות הוא פשוט נורא, נורא. הזנחה פושעת של שנים ארוכות.

עמיר שקרוב: אבל בשביל זה צריך להקים פה, שיעשה את כל הנושא של המים במועצה. כל הכסף ישחרר.

שי כהן: כמו כל התאגידי מים.

עמיר שקרוב: כן, כן, בדיוק.

אילן רפאלי: יש במועצות גם תאגידי מים, אז אני ועמיר בודקים את זה עכשיו יחד עם איתי צחר ומקסים.

שי כהן: אבל פה זה תאגידי מים? כי אצלנו במושב-

אילן רפאלי: לא-

שי כהן: יש לכם פה אספקת מים עצמית?

אילן רפאלי: פה זה באמת בעייתי כי ביישובים זה נשלח לאגודות החקלאיות ובעצם נשאר רק אירוס שאין לו ועיינות. טוב, דרך אגב, איציק אומר נקודה נכונה, אני התכוונתי לדבר על זה, אבל אנחנו עושים את המיפוי בכל היישובים, גם אצלכם, ל- GIS. אבל את הסיפור של תחזוקה-

איילת קוך מורדוך: כשאתה אומר מועצה הכוונה יישובי המועצה, כל יישובי המועצה.

אילן רפאלי: כן, אבל את האחזקה, את הסקר של הזה, שבכפר הנגיד ובגאליה אנחנו לא עושים, בסדר? של התחנות עצמן. אבל את המיפוי ועלה על ה-GIS וכל זה אנחנו כן עושים בכל הישובים. אז זה כמה מילים על סקר הביוב, הוא מאוד משמעותי למועצה, אנחנו נדאג להוציא כמובן מחירים בנושא הזה. התחלנו מה שנקרא לפתח את החובות של האירוס, בסדר? התחלנו כבר את חוב השחר ויש לנו כבר בקנה עוד שלושה חובות. אנחנו בעצם מתכוונים בשנתיים הקרובות להתפוצץ על כל החובות של האירוס. לדעתי זה הישג מאוד משמעותי אחרי שכבר כמו שדיברנו קודם שיש לנו כבר קבלנים, קבלן תכנון וקבלן ביצוע וזה לא מה שהיה פעם-

עמיר שקרוב: חד משמעית, ורואים את ההבדל בפועל. כאילו רחוב השחר זה מי עשה זה קבלן אחד ועכשיו צריך להיות קבלן אחר. רואים אבל ממש את ההבדל בביצוע, באמת.

אילן רפאלי: נכון, בגלל זה לא התפשרנו על קבלנים. לא סתם אמרתי כל הזמן בואו נעשה מכרזים ואני אדאג שיהיו קבלנים טובים.

מירה בן ארי: זה לא יאומן.

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: טוב, כמה דברים אחרונים. חברים, מסכים דיגיטליים. קיבלנו החלטה פה במליאה שעושים מסכים דיגיטליים ביישובים. פתחתי איזו רשימה, כבר קבעתי עם בן אדם שיעבור בכל היישובים, רוצים להתחיל. פתאום אני מקבל מכתב מבית חנן שלא מעוניינים. גן שורק לא מעוניינים. נטעים לא מעוניינים. זה לא עובד ככה. זה לא עובד ככה. חברה. אתם בעצמכם אומרים כל הזמן שהדיבור לא עובד כמו שצריך, אז אנחנו עובדים בכל החזיתות. אנחנו גם נעשה אפליקציה, וגם נעשה מסכים דיגיטליים, וגם נמשיך להפעיל

את הקבוצות הוואטסאפ. זה לא הגיוני שאני אזכה עכשיו בשלב הזה, אחרי שכבר התקשרתי עם איזה מישהו שיעשה מיפוי, עכשיו אני אקבל דלת בפרצוף מהיישובים. אני לא מוכן לזה. קבענו שעושים את זה.

תומר קרטשטיין: אורגינל. אתה המנכ"ל, הייתה החלטה.

אילן רפאלי: אז אני אומר את זה. זה מה שאני אומר, זה בדיוק מה שאני אומר. זה בדיוק מה שאני אומר. אנחנו נעשה את המסכים הדיגיטליים האלה בכל היישובים, בלי סיסמאות ששוברים את הצביון הכפרי. בחייאת רבאק, נו, מסך דיגיטלי שובר את הצביון הכפרי? סליחה שאני אומר את זה בצורה כזאת, בסדר?

שי כהן: אתה שם את זה בצרכניה. לא תשים את זה במקום אחר זה המקום היחידי שזה מקורה והתושבים-

אילן רפאלי: בסדר אמרתי שברוב המקרים אנחנו עושים את זה בצרכנייה, אני אמרתי את זה. מה שובר פה את הצביון של היישובים, באמת.

איציק מידן: כל היישובים שמתנגדים שידקרו נקודה איפה הם רוצים את המסך.

אילן רפאלי: אז שתדעו, אנחנו הולכים על זה בכל הכוח, זה יתבצע, בסדר? ואני רוצה ואני אדאג מה, שהוועדים, ישתפו פעולה בסיורים, אנחנו נעשה סיורים ואנחנו נמקם את המסכים הדיגיטליים.

דודי קימלוב: גאליה לא רוצים. גאליה לא מעוניינים.

אילן רפאלי: באמת? טוב, נקודה נוספת זה הנושא של מתחמי הגזם. חבר'ה, מתחמי הגזם, רוצים להוציא את הפרויקט הזה. לא זכינו כל כך לשיתוף פעולה בנושא של לאתר מקומות, בסדר? אני אומר פה, אנחנו רוצים לפתוח כמה שיותר מתחמי גזם. זה אמור להקל בצורה מטורפת על התקציב של המועצה אנחנו משלמים היום הון תועפות-

שי כהן: מה זה אומר לא זכינו לשיתוף פעולה.

אילן רפאלי: אני אסביר, אני אסביר. אני רוצה למצוא מקום בכל יישוב לפתוח מתחמי גזם וכל פעם שאנחנו נדלג את המקצצת מיישוב ליישוב תעשה קיצוץ גזם ותמשיך ליישוב הבא. בסדר? אני באמת, השטח שנדרש זה בסביבות 2.5 דונם. בסדר? הוא צריך שיהיה קרבה לנקודת מים. זה אמצעי בטיחות, חשוב שיהיה נקודת מים. אני ממש מבקש, אנחנו רוצים לאתר בכל יישוב נקודה כזאת ואנחנו אומרים שכל יישוב שאנחנו נמצא בו נקודה, הוא יתוגמל בצורה כזאת, שאנחנו נדאג שאין לו תוספת באחוזי ה, באחוזי ה-

גדי אפק: לדעתי הם צריכים לדבר רק עם האגודה. יש ועד מקומי, זה צריך להיות שטח. כל השטחים שייכים לאגודה.

מירה בן ארי: רגע, אני אסביר. בעצם היום יש לנו מעצרות, או שחלק נסגרו, לא משנה, חלק עדיין יש. פשוט צריכים להגדיל את אותו אזור. זה הרי-

** מדברים יחד.*

עמיר שקרוב: יהיה פינוי גזם את הפעם בשבוע הבא. תהיה הפרדה, זאת אומרת לא יהיה ניתן להעביר.

אילן רפאלי: לא, יש בכל מקרה פינוי גזם.

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: אמרתי שזה זמני.

עמיר שקרוב: הנושא הזה גם תקף לאירוס? שאתה צריך-

מירה בן ארי: לא משנה.

מירה בן ארי: אסור, לא גורסים אם זה לא נקי.

שי כהן: בדיוק, השאלה היחידה, נניח עכשיו יבוא חקלאי לתת לך 2.5 דונם. שזה לא יהפוך להיות ג'נקיה.

מירה בן ארי: אסור, אסור. מבחינה משפטית אסור בתוך חצר של נחלה-

שי כהן: לא חצר, נניח בשטח ב' או משהו כזה. לא משנה ב-12 או וואטאבר כמה דונמים שיש. נניח שיבוא חקלאי ויגיד לך קח. הבעיה היחידה, הפחד היחידי זה פעם אחת שכל הגננים מכל העולם פחות או יותר באים וזורקים. גם היום זה קורה בואו.

אילן רפאלי: אנחנו רוצים מתחמים מסודרים, מגודרים, בסדר? בשליטה, אנחנו לא עושים את זה סתם באיזה שדה פתוח.

מירה בן ארי: במיוחד גן שורק.

שי כהן: במיוחד גן שורק זורקים בינתיים. עשו לנו את במושב מזבלה.

** מדברים יחד.*

מירה בן ארי: זהו, חבר'ה, נקודה אחרונה רגע, אבל אנחנו צריכים את העזרה. בואו תנו לנו את העזרה. אנחנו יכולים לחסוך המון כסף.

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: טוב, אז א' אני אוציא מכתב בנושא הזה, בסדר? יש לנו כל מיני עוד כיוונים. שיש לנו כיוונים, גם הגזברית מעורבת בזה, רוצים אולי לראות איך מפיקים בזה גם חשמל. באמת, יש פה פוטנציאל כלכלי מטורף. בקטע טוב. מה?

** מדברים יחד.*

דודי קימלוב: אילן, אצלנו אין בעיה, יש לנו מקום יש לנו הצעות. אבל בוא נתחיל, עזוב אותך. אפשר לתפוס את זה ואז יהיה מספיק מקום.

אילן רפאלי: טוב, נקודה אחרונה, ראיתם אתמול-

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: בסדר?

יוסי דוד: עוד משהו על גזם אילן. תנו לנו נתונים של כמה אנחנו עומדים ברבעון הזה לפחות, כמה אנחנו עומדים? שלחו לפי משקל לא ברור מספר, אם אפשר שנדע איפה אנחנו עומדים. בסדר.

איציק מידן: ומה הבעיה עם השטח שראינו אז בעיינות?

אילן רפאלי: לא, עיינות לא מוכנים, זה שייך לכפר הנוער, לא מוכנים.

איציק מידן: בחוץ של מה שראיתי.

מירה בן ארי: אולי נתחיל לחייב אותם? לא, ברצינות. זה תמורת זה.

אילן רפאלי: טוב, אז באמת אני מבקש לעשות drill down, אני גם אוציא מסמך בנושא הזה, בסדר? של זה, ואני אשמח לקבל את האתרים, כי אנחנו באמת רוצים להתחיל את הפרויקט הזה, זה חשוב לנו. טוב, נקודה אחרונה זה משהו שאתמול פרסמנו, זכה קצת, אולי קצת לטעם הקשרו ולא כל כך, באנו לברך, יצאנו מקללים, אבל הסיפור של ההסדרה של הקבורה באירוס, בסדר? חשוב להגיד שברוב היישובים, יש את בתי העלמין שלהם-

מירה בן ארי: רק שלושה יש להם-

אילן רפאלי: אמרתי בחלק מהיישובים יש את בתי העלמין שלהם, שאר היישובים מסתמכים על כל מיני מקומות כאלה ואחרים. ועכשיו אנחנו רוצים לעשות גם הסדרה באירוס, בסדר? עכשיו אין לנו כרגע תב"ע להקים בית עלמין מועצתי.

מירה בן ארי: במקרה ספציפי שלא היה איפה לקבור. התקשרו אלינו יו"ר הוועד שלכם באמצע הלילה, באמצע שישי. אין איפה לקבור, אין הסדר. ואז נתקלנו שאין, לא, לא מוכנים, אין הסדר. אילן לקח את זה.

אילן רפאלי: לא, אז באמת ניצלתי את הקשרים שלי עם עיריית ראשון לציון ועם חברת קדישא שם ועשינו פגישה מעכשיו לעכשיו וסגרנו את זה, הוא היה בסדר גמור.

עמיר שקרוב: אילן, איך אומרים, אני מבסוט קודם כל, באמת, זה משהו שצריך לטפל בו ולצערי לא טופל עד היום. היו כמה מקרים שבסופו של דבר כל אחד מהתושבים ש-

מירה בן ארי: היה צריך למצוא את זה.

עמיר שקרוב: זה הלך והתהפך ובסופו של דבר שילמו עשרות אלפי שקלים, שילמו עשרות הרבה שקלים כדי לקבל חלקת קבר. כי אין פה לא קיים, לא יודע ילך ירקון או לא יודע לאן. בסופו של דבר, זה שהם הסכימו זה בסדר. צריך לראות אחד, מה קורה עם בית העלמין שאמור לקום שם ליד ה-Z-ON, זה הוא גם אמור להיות אזורי. יש שלט, אני לא יודע מה הלוחות הזמנים. בראשון כן צריך לאפשר לא רק בבית עלמין אסתר?

אילן רפאלי: לא, יש אסתר ויש גורדון.

עמיר שקרוב: שם זה בקומות.

גדי אפק: גורדון סגור, רק בקומות, רק מי שיש לו שם אה. לא, אבל סגור, רק אם יש לך מישהו אה, אין יותר מידי, גורדון סגור.

אילן רפאלי: לא, הדין של תושב אירוס יהיה אותו דין של תושב ראשון לציון, אין הבדל. אני וידאתי את זה מול מנכ"ל חברת קדישא, אותו דין. יש אפשרויות, יש כל מיני אפשרויות קבועות. הציעו למשפחה שלא נדע ותבחרו.

** מדברים יחד.*

תומר קרטנשטיין: אילן, בקדנציה הקודמת ניסינו יחד עם בית עובד, ביחד, לעשות איזשהו בית עלמין משותף בשטחים של בית עובד, לכיוון איפה שנמצא-

מירה בן ארי: בסדר, אבל צריך תוכנית מתאר ארצית.

תומר קרטנשטיין: בסדר, שנייה. עשינו כבר איזשהו מבנה, שירוז אמר שהוא מוכן לממן, מבחינת העלות-

מירה בן ארי: המימון זה לא העניין. הלוואי והיה אפשר, הלוואי, כל היישובים רוצים.

איילת קוך מורדוך: אין סיכוי לחדש את הקבורה בכפר הנגיד?

מירה בן ארי: אז זהו, זה משהו שמאוד חשוב לתושבים שלנו. ולכולנו אני חושבת באופן אישי שרוצים להיות ליד הבית ולבקר את יקיריהם. ולכן זה משהו שאנחנו באמת עובדים עליו מבחינה משפטית וגם חקרנו את הנושא יותר לעומק. הוא נדחה עד היום גם בוועדה במוסדות התכנון, קודם לזמננו. יש תוכנית מתאר ארצית לבתי קברות, ולצערנו אין כאן, אין סימון לזה. זאת אומרת, אי אפשר להגיש תוכנית מקומית אם אין תוכנית ארצית שמסמנת את זה. ניסינו להיאחז גם ב, זאת אומרת, התחקיתי אחרי הדברים, גם הטיעונים היו, גם פה וגם פה, שכבר יש מקום, אז נעשה שם. לא הסכימו, כי זה לא מקום סטטוטורי. אבל זה בהחלט נושא שמאוד חשוב לי גם באופן אישי, ואנחנו נמשיך להפוך כל אבן כדי לראות איך אפשר עוד פעם להגיש ולעשות. זה תיקון של תוכנית מתאר ארצית, גם זה, תבינו, זה קשה כרגע, תוכנית מתאר ארצית, לשנות אותה זה מגה אירוע.

דודי קימלוב: אנחנו בגאליה עבדנו על זה באמת-

מירה בן ארי: כן, כולם, כמה-

דודי קימלוב: יש שם בית עלמין לידינו, צמוד אלינו, גם רצינו ל-

מירה בן ארי: כן זה ברור, רונית אמרה לי.

דודי קימלוב: משרד הפנים, קטל אותנו, עצר אותנו, הגשנו את התוכניות, הכל, הכל, במועצה הובטח שיפעלו לטובת בית עלמין מועצתי, עוד פעם. אז עכשיו אם זה יקרה-

מירה בן ארי: הבעיה שזו הבעיה בבית העלמין האזורי ליד ה- Z-ON, רוצים שם להפנות את כולם, זה בטח לא מה שאנחנו רוצים. הדבר הראשון, יגידו הנה יש מקום שם, תמצו את זה, אם ייגמר הזכויות, בוא נדבר. בדרך כלל ככה עובדים בשפות התכנון, אבל זה בהחלט דבר לתכנון.

דודי קימלוב: אז הסיכויים הם-

מירה בן ארי: גדולים הם לא, אבל לנסות להגיש, כן.

איציק מידן: ראית את ה, הסטטוטורי היחיד שיש לנו זה בית עלמין אזרחי, שנמצא בשטח של חומרה.

איילת קוך מורדוך: אני רואה את הגלגלים של מירה עובדים.

מירה בן ארי: אני רק צריכה קצת. לא, זה קצת. רק, רק, טוב.

אילן רפאלי: זהו, אז אני סך הכל סקרתי פה הרבה דברים, אבל אני רוצה להגיד איזה משהו, באמת משהו אישי. יש פה באמת דברים, עשייה מטורפת ובאמת אני זוכה לשיתוף פעולה מדהים עמכם, עם כל חברי המליאה. אני רוצה להגיד לכם תודה, ורק בזכות שיתוף הפעולה אנחנו מצליחים להגיע לכל כך הרבה דברים, ותודה מקרב לב.

מירה בן ארי: תודה, אז אנחנו עדיין בעדכונים, אבל כמה דברים שאני חושבת שזה לא פחות חשוב מההחלטות, כי גם לא נפגשנו הרבה זמן. היינו בתקופת מלחמה, באמת ניסינו להיות כמה שיותר בשטח ומעבר לנושא הביטחון והדיוור, גם לחינוך ולהיות כל הזמן עם התושבים שלנו, זה דבר שהוא חשוב לטעמנו. ויש גם פועל ליוצא, יש נושא מלחמה של כאן, בעצם לא היו מעונות, לא חייבנו על המעונות, שתבינו רק את האירוע, זה לא שהתקזז כסף, אבל לא שילמו לנו, זה אחד. אותו דבר לחוגים. מנהלי החוגים לא הסכימו להחזיר כסף, אנחנו דחקנו בהם ואמרנו אין דבר כזה, בוודאי לילדי הבסיס שלא היו פה. וגם לאלו שלא יכלו להגיע וכל זה, גם או שפיצינו בימים, ביקשנו ממפעילי החוגים, או שלא חייבנו. זאת אומרת, החיוב כאן, לא

שילמנו למפעילי החוגים והם לא גבו את הכסף. זה משהו שהיה מאוד חשוב בשירות לתושב, להיות ולחבק כחלק מהעניין. טיפול במצוקים, לצערנו לא קיבלנו עד היום שום תקציב מגורמי המדינה. לא מרמ"י ולא ממשרד הפנים. אנחנו נדרשים על פי דו"ח מבקר המדינה לטפל בזה. מדובר על מיליונים של כסף, אפילו לתכנון לא נתנו לנו. תכף תראו את התב"ר הזה שאנחנו נאלצים לסגור כי אין, אבל זה משהו שכדאי שתכירו את האחריות שרובצת עלינו כמועצה. במיוחד שאנחנו לא מטפלים אם חלילה יקרה לזה משהו. אנחנו צריכים לפחות לעשות שלב ראשוני של גידור וזה מה שנעשה עכשיו, להתריע על הסכנה. אבל גם על זה מדובר, על כמה מאות אלפי שקלים שצריכים לעשות. אנחנו בשיח, אני באופן אישי עם רמ"י, כדי שיתקצבו חלק מהדברים, אז זה עוד דבר.

<u>גדי אפק:</u> מירה, מונה מנכ"ל רמ"י חדש אז אולי כדאי-

<u>מירה בן ארי:</u> אז ארץ ישראל השלמה בהצלחה.

<u>מירה בן ארי:</u> זה מוקלט. טוב חברים, מפגעים אסטרטגיים, גם שתכירו. אנחנו כל יום כשקמים בבוקר, אנחנו שומעים על עוד תחנת כוח שרוצים להקים, עוד תחנת אשפה. עוד ועדת גבולות, עוד כל מיני דברים, אנחנו נאבקים בזה כל הזמן. וזה מתקשר גם במפגעי התחבורה ואחרים. וזה מתקשר גם למה שדיברתי עם דודי חברי והוא אמר נכון. אנחנו צריכים לטפל בזה ברמה יותר גבוהה, עברו שנתיים, את כל המכתבים ממשרדי הממשלה והדברים היפים מיצינו, מה שזה עשינו, אבל יש באמת מפגעים אסטרטגיים גדולים, במיוחד בתחבורה, השפעה על איכות הסביבה של כל המפגעים האלו ואנחנו צריכים להעלות טיפול בזה. אז נצטרך פה גם דוברות ואסטרטגיה, ממש תוכנית על זה, איך לראות ואיך להילחם עם המפלצות האלו. וגם איך להתמודד עם כל המפגעים האסטרטגיים ולהגיש גם הליכים משפטיים כנגד משרדי ממשלה כאלו או אחרים. אין ברירה. הסיכויים לא תמיד יכולים להיות גבוהים, אבל אם לא נלחם על הזכויות שלנו, אז אנחנו לא נוותר. גם עם זה, גם נגד נת"י, משרד התחבורה, יש כאן משרד אוצר, יש ערים סביב, ועדות תכנון, הרוב של תשתיות לאומיות, שזה קם תוך יום, אחרי יום, מאושרת הכנה. אנחנו היום נלחמים בארבע תחנות שאומרות להיות מוקמות סביבנו ובתוכנו, זה מגה אירוע. ושני מפעלי אשפה. אז זה דברים שהם חשובים.

<u>שי כהן:</u> מדהים של הנדל"ן במרכז הארץ, נדל"ן במרכז הארץ, שמים מפעלי אשפה ותחנות.

<u>מירה בן ארי:</u> חצר האחורית של כולם, לא הבנתי. אנחנו ועוד איך חצר אחורית.

<u>דודי קימלוב:</u> מירה, לגבי האקו פארק, משהו קרה? משהו קורה? אנחנו פה בדממה-

מירה בן ארי: לא, לא קרה שום דבר מאז הדיון. הם צריכים לארגן את המסמכים. זו הייתה הצגת רק הרעיון, אין אפילו מסמך אחד.

דודי קימלוב: ייתכן שקורים דברים ואנחנו לא שם?

מירה בן ארי: אני לא יודעת, לא מכירה את הכללים, רק אם מוגש את זה. אני בקשר גם עם מתן וגם עם דברים, גם קבעתי איתו שבוע הבא, אבל אני חושבת שהיו עוד דברים קלים, כל הערים סביב רק רוצות לנגוס בוועדות גבולות וכאלו. זה רק תחילה, אנחנו פשוט במקום הכי יקר בארץ ישראל. צריכים להבין את האירוע הזה, מצד אחד רוצים שתהיה ריאה ירוקה, מסדרונות אקולוגיים, דברים, מצד שני, בדיוק. אז צריכים למצוא את האיזון וכן צריכים לעלות מדרגה. אנחנו ניקח גם יועצים שילוו אותנו, אין מה לעשות זו מלחמה, גם עתירה, גם יועצים משפטיים, גם יועצים אסטרטגיים, נתחיל לעשות את זה. כן.

עמיר שקרוב: בנושא של התחבורה. באמת חשוב לקחת, לייצר אסטרטגיה ולחשוב איתם ביחד מתי אנחנו נצא מזה. כי אין מה לעשות, אנחנו, איך אומרים, לקראת בחירות. צריך לראות מתי התאריך ויכול להיות שיש דברים שיהיה ניתן להשיג אותם בתקופה הקרובה. כי אחרי זה, אם זה לא יהיה במשהו בחודשיים, שלושה חודשים הקרובים, זה יהיה רק ב2027, שתיכנס ממשלה חדשה וגם עד שהשר יכנס וילמד, זה גם איך אומרים?

מירה בן ארי: אין שאלה בכלל. עם שרת התחבורה, לגמרי. אני עם המשנה באופן יומי.

עמיר שקרוב: הוא כבר לא משנה, הוא כבר עכשיו קיבל תפקיד חדש.

מירה בן ארי: כן, בסדר. הוא עדיין זה, והיא באופן אישי, גם אני הייתי איתה, גם לכם לאירוס וגם בכלל למפגע 431. נכון, צודק. אין מה לעשות. אתם יודעים כמה קשה? נכון. אתם יודעים מה הקושי? הקושי לקחת יועץ תחבורה שייתן חוות דעת כנגד משרדי ממשלה. אף אחד לא רוצה את זה, לא משנה באיזה סעיף. וזה מובן, אבל אין מה לעשות, אנחנו צריכים להגיש נגדם. וזהו. וזה גם, יש לזה השלכות, אין מה לעשות, יהיה לזה. טוב, כנס תושבים טוב מאוד היה בבית עובד, יואב לא כאן, אושר פה אחד לצאת לדרך להרחבה, משמח. שזה יהיה גם מאתגר כאחד, אבל בעצם, וואי אני לא שומעת. זה יהיה למילואימניקים, כוחות ביטחון ו161 מגרשים ליישוב עצמו ו33 פרטיים והיתר למילואימניקים וכוחות הביטחון, אוכלוסייה, 100 ומשהו. איתי צחר ניהל את הפרויקט הזה, מנהל אותו, גם עכשיו כבר דרך משכ"ל נבחרה חברה שתוכל להתחיל את התכנון והביצוע לזה. אני מקווה שעד סוף הקדנציה נראה את התושבים עם כוחות הביטחון כאן מצטרפים אלינו ולהזכיר את המקום.

עמיר שקרוב: מה עם שאר המגרשים שם?

מירה בן ארי: אנחנו עושים את זה, זה נדחה בגלל המלחמה, הכל יהיה, גם המפגש עצמו הוא מאוד חשוב, מאוד חשוב לשמוע את התושבים בהחלט, אילן היה איתי כאן וכן ספיר, ואיתי גם הציג באופן מקצועי, אז כל אחד אנחנו עכשיו ניתן, אבל אם יש נושאים מסוימים שאתם רוצים שכן נתייחס באופן מקצועי ביישוב, תגידו ונציג אותם על ידי אנשי הצוות המקצועי וניתן תשובות מקצועיות. שיפוצי קיץ מבני חינוך, אנחנו קיבלנו ממפעל הפיס תקציב של כ-3 מיליון שקלים, משהו כזה. כל הכבוד לנטלי, אילן, איתי צחר וכל הנוגעים בדבר. ואת זה אנחנו חלקו מתכוונים לייחד לשיפוצי קיץ של בית ספר. חלק גנים ישנים שיש לנו שכבר חלקם נסגרו וצפוי להיסגר עוד אחד, כי האוכלוסייה כאן מזדקנת. אנחנו נהפוך אותם למקומות חינוכיים דו תכליתיים, זאת אומרת אחד כלכלת בית, מטבח לימודי, אחד למייקרים, חממה לימודית, כל מיני דברים כאלו, לנוער, שנוכל בעצם להשתמש במבנים. ואנחנו רוצים לשפץ את פני הבית ספר, לפחות את החזית וההתחלה, יותר ירוקה, יותר בסגנון שאנחנו רוצים. יש אגב מנהל נהדר, הכי טוב שיכולנו להשיג. ממאה תלונות ביום יש אפס תלונות ביום וזה אומר הכל. אמון מלא בבחור הזה. אה, מגרש כדורגל סחבק גם יש לנו.

נטלי זליחה: לא, חלק מהפיס במה משתמשים.

מירה בן ארי: אה, בסדר. וגם אילן, גם המגרש הוא עושה בבית ספר.

יוסי דוד: של החטיבה שהיה, שדחינו, משנה שעברה, יבוצע השנה?

מירה בן ארי: לא, אין לנו כסף לזה, אין מעבר. אז לפחות החזית והזה, קצת שיהיה יותר מקומות למידה בחוץ, הלמידה בכיתה כבר יצאה, זה יותר, החללי היתר בחוץ. שביל גן רווה, אז קודם כל התרגשתי כל כך, כל כך, השבוע עם איציק. שבוע שעבר זה היה כבר, כן, הימים עברו מהר. אז איציק, אני רוצה שתציג את הנושא. לא, אז קודם כל תודה ענקית לאיציק ובבקשה.

איציק מידן: זה לא לגמרי שביל גן רווה, קודם כל מה שאנחנו עושים המפגש-

עמיר שקרוב: אנחנו בונים על זה שזה יתחיל-

איציק מידן: זה מתחיל, בסדר? התחלנו פשוט, התקדמנו בכל הנושא הזה של נפתול השורק, היה מפגש מקיף יחד עם כל משרד התכנון. עם קק"ל עם רשות הניקוז והמועצה. יש לנו שם תקציב של 2 מיליון שקל ואנחנו רוצים לבקש עוד תקציב, המשך תקציב לשיקום הפרויקט. 2 מיליון שקלים האלה לא מספיקים לכל

התוכנית השאפתנית שהייתה שם, אז בחרנו איזה חלק אנחנו רוצים לעשות שיתאים לנושא של השביל. ואיתו אנחנו הולכים, כי אנחנו צריכים עד תוך שלושה חודשים בעצם להראות 50 אחוז ביצוע, כדי שנוכל להגיש המשך קול קורא. אז עם זה אנחנו כבר יוצאים, פחות או יותר יוצאים לדרך, עוד פגישה אחת ונעשות שם בדיקות בשטח. יש שם שביל, שביל גן רווה אמור לשבת על שבילים קיימים, אנחנו לא פורצים שבילים חדשים. לא עושים שום דבר. והוא צריך לעבור בכל האזורים הנופיים הכי יפים שיש לנו, עם גישות כאלה ואחרות, עם חיבור כל הנחלים, עם מסלולים שהם מסלולים מעגליים, כאשר המטרה היא שבעצם יהיו מספר שטחים שנצטרך להקריב אותם לטובת חניות, לטובת כל מיני דברים מהסוג הזה שהקהל יכול להגיע עם רכב וכל שאר השביל יהיה או שבילי אופניים או שבילי הליכה. באותו מקטע שאנחנו הולכים כרגע לשפץ, יש שם-

<u>יוסי דוד:</u> איפה המקטע הזה?

<u>איציק מידן:</u> המקטע הזה יושב כרגע בצד של יבנה מסוף, איפה שיש את הטיילת, לאורך עשורי בצד של יבנה, סוף אזור התעשייה של גן רווה, משם הוא ממשיך. הלאה, ישנו היום כבר שביל

<u>יוסי דוד:</u> בצד של יבנה?

<u>איציק מידן:</u> בצד המערבי, הוא כבר לא של יבנה שם, זה גן רווה.

<u>דודי קימלוב:</u> בסדר אבל זה לא, זה לא הוכרז.

<u>איציק מידן:</u> לא, לא, הוכרז, מה זה? זה גן רווה.

<u>דודי קימלוב:</u> לא.

<u>איציק מידן:</u> מה לא? כן.

<u>מירה בן ארי:</u> לא הבנתי.

<u>איציק מידן:</u> זה מתחיל ומה שקורה שם, יש שם את כל היער, כל חורש העצים הזה נקרא יער בילי"ו. שהוא יער בחזקת קק"ל, שהיא הולכת שם טיפה לשפר אותו ולטייב אותו. יער ותיק מאוד. אנחנו צריכים לעשות איזושהי פגישה מסודרת, נעשה איזושהי הצגה עם מפה כזו או אחרת. והשביל שם ממשיך ועובר לאזור של קבוצה של עצי שיטה מלבינה, שבעצם עצים כאלה הם עצים לשימור, שהם עצים של סוואנה אפריקאית,

שהולכים להגביה אותם, שהם יהיו מאוד מיוחדים. יש שם קבוצה של שדרה שלמה, של עצי שקמה, שאנשים כמעט ולא מכירים אותם. בגבהים ובממדים שאתם לא ממש מכירים, והמשך השביל מתחבר שם לגן הלאומי ובגדול אפשר להגיע איתו לגבעת חומרה ואפשר להגיע איתו לים ואנחנו נעשה לו עוד מעבר עם גשר מתוכנן לכיוון של החיבור של-

מירה בן ארי: וזה בקדנציה הזאת, חברים. לא, לא, זה כן, אנחנו כבר הולכים להגיש המשך.

איציק מידן: וככה מתחבר לזה עוד עניין. מתחבר לזה עוד עניין שרצינו בעצם, הצגנו איזשהו תרשים מאוד גס כדי לקבל מרכבת ישראל תקציב. לצערי, קיבלנו רק חלק קטן בגלל שינוי שהם ערכו ממה שביקשנו. אבל החלק הקטן הזה הוא בערך 700 אלף שקל שמאפשר לנו לעשות סקר של כל העצים בגן עבודה, שהם יהיו חלק מתוך תשתית המידע של השבילים, אם מתוך כוונה לגזור חלק מהתקציב לשילוט, לעוד כל מיני דברים. אני חושב שהקול קורא הזה יאפשר לנו. אז יש לנו התחלה.

עמיר שקרוב: יש גם איזשהו מישהו שכבר ראה או מתכנן שגם איפה שהוא כן הולך לשים את כוכב הצפון ובאמת להצבות את כל השביל-

עמיר שקרוב: אנחנו יושבים, משרד התכנון, כן, של משרד התכנון שעובד על הנפול. המשרד התכנון שעובד על הנפתול עובד גם על נחל, על השיפוץ של נחל, תכנון של נחל נס ציונה ועל גמליאל.

מירה בן ארי: כאן, יהיה לנו כבר, אנחנו עובדים על הרצועה הזאת.

** מדברים יחד.*

עמיר שקרוב: הכי חשוב בסופו של דבר, כאילו גם בראייה, גם הירוקה וגם הסביבתית קהילתית, כאילו לאפשר בסופו של דבר לילדים לעבור מיישוב ליישוב להגיע, באופן עצמאי. יחד עם זה, לשלב ולראות אם אפשר באמת לקבל כסף מהרכבת כמסלול ירוק לתושבי גן רווה. הכי ירוק שיכול להיות.

מירה בן ארי: הצעה, לקחתי, אתה מטפל?

איציק מידן: יש מה שנקרא, יש מה שנקרא שבילי יוממות. שבילי יוממות. שבילי יוממות זה הרעיון של שבילים שבסופו של דבר אתה יכול להגיע מהבית עד מקום העבודה עם אופניים.

עמיר שקרוב: יומיומי כאילו? אתה מגיע וחוזר פעם בשבוע.

דודי קימלוב: תקשיבו, אני כאחד שצופה פני עתיד, תמיד, תמיד, חושב על התחזוקה. מה לעשות? לבצע זה לאשר כל יוזמה מה הלאה מה ביום שאחרי כי אנחנו מכירים-

מירה בן ארי: לגמרי, אז זה עולה כל הזמן בתכנון, גם על כתפי מי ואיך לעשות את זה, זה דבר אחד. שתיים, היום גם היה לנו דיון גם עם חוקי העזר והיטלים, גם איך עושים את זה בכל תוכנית כדי לראות איך זה יהיה. גם היועצים שלנו מתייחסים לזה, זה בהחלט בהחלט נקודה, מתייחסים בכלל 40 אחוז מהשטח שלנו, הוגדר כשמורות טבע ומוגן. צריכים להבין גם את רמת הניקיון כמו שאנחנו עושים בים, דרך הים אנחנו רואים איך שופכים את כל הזבל.

איציק מידן: אל תקדימו את המאוחר.

עמיר שקרוב: מי יעצור את הטרקטורון שמעיף את כולם?

איציק מידן: האירוע הראשון שבו אנחנו בעצם צריכים להתמודד עם הדבר הזה, זה יהיה עכשיו באירוע של הנפתול, כאשר תשב, צריכה להיות פגישה די בקרוב יחד עם קק״ל, קק״ל מוכנים לאירוע, אבל התנאי שלהם הוא רגע, בוא נדבר על איך מתחזקים את השטח, מה אנחנו עושים לטובת העניין, איזו רמה של פיתוח אנחנו עושים, כי צריך תמיד לזכור שככל שרמת הפיתוח עולה, רמת התחזוקה שלנו צריכה לעלות.

** מדברים יחד.*

עמיר שקרוב: זה לא דבר שאנחנו ממציאים, זה דבר שאנחנו יודעים כרגע, נכון, אבל אתם קצת מקדימים את המאוחר.

[3] נוהל ועדת תמרור / תנועה.

אילן רפאלי: הנושא הבא זה נוהל של ועדת תנועה ותמרור. את יכולה לפתוח את זה בבקשה, סופי?

דודי קימלוב: אילן מה הנוהל היום באמת?

אילן רפאלי: מה זה נוהל? היום אין נוהל. היום אנחנו לא יכולים לאכוף את זה. היום תושב מתקשר למשטרה.

יוסי ג׳רבי: היום הוא לא יכל לתת קנס בכלל. היום לא היה לו סמכות.

אילן רפאלי: בסדר, נותן לו קנס 350.

מירה בן ארי: או דברים פיראטים בתוך מסיבות טבע.

דודי קימלוב: לא, לא-

אילן רפאלי: הוא יכול לתת כל שעה.

גדי אפק: הוא נותן אזהרה או שהוא נותן קנס?

אילן רפאלי: תלוי כמה הפקח מניאק. זו התשובה שאני אתן לך.

יוסי ג'רבי: לא, אבל אילן, אתה אמרת ש-

אילן רפאלי: אני אדאג שהם יהיו מניאקים, אל ת-

יוסי ג'רבי: לא, אבל אילן, אתה אמרת שתהיה מדיניות אכיפה לגבי שעות מסוימות.

אילן רפאלי: כן, זה מדובר על, חשוב להגיד שמדובר על אכיפה, יש מושג שנקרא בין השעות. בין השעות זה בין 14:00 ל-16:00 ובין 23:00 ל-6:00 בבוקר. במקרה הזה, גם היום אנחנו הולכים להטיל קנסות. בסדר? אבל תמיד העבריינים מנצלים, יודעים את החוק, ותמיד ככה, שתי דקות לפני 23 בלילה, הם מכבים את המוזיקה. אנחנו רוצים לתפוס אותם בכל שעה, את הדבר הזה, ולכן אנחנו צריכים שיהיה לנו פקח שלנו שיוכל לאכוף את הדבר הזה. טוב, בנינו פה שני נהלים. הנוהל הראשון מדבר על ועדות של תנועה ותמרור. אנחנו חייבים להגיד שאנחנו מקבלים המון, עשרות פניות מהיישובים, על מתמרורים, דרך פסי האטה וכדומה. אנחנו באמת משתדלים לטפל בכל הבעיות אבל אז אנחנו מגלים שיש איזה בעיות פנימיות וחבר הוועד הזה מתנגד לחבר הוועד השני וזה לא סגור. יש בעיה עם התושבים אחרי זה ולכן אין סגירה הרמטית בתוך הישובים ואנחנו מוצאים את עצמנו מתעסקים בבעיות פנימיות בתוך היישוב. כן, נתנו איזו בעיה עם הנושא גם של פסי ההרעדה וזה שוב, התחלנו להתעסק בבעיות הפנימיות וזה אישר וזה לא אישר. אז הדבר הוא מאוד פשוט, אנחנו נמשיך לעשות כמובן ועדות תמרור אחת לכמה זמן, נמשיך לקבל את הבקשות של היישובים, אבל בנוהל הזה שבניתי פה יש איזה פורמט שמבקש שכל נושא, שהיישוב רוצה לעלות לוועדת תנועה, חתימה של כל חברי הוועד וגם של חברי המליאה, בסדר? עוד פעם, זה בגלל הסיפור הזה שאני מוצא את עצמי מתעסק עם בעיות זה, ואז אני מתחיל לפרק פה פסי הרעדה, באמת, זה לא הגיוני.

מירה בן ארי: זה מדרכות, אדום לבן, תחנות הסעה, כל מה שאתם רוצים.

אילן רפאלי: אז בעצם כל בקשה של יישוב צריכה להיות מאושרת דרך היו"ר וועד, כן? הוא צריך לוודא שכל חברי הוועדה חותמים וגם חברי המליאה חותמים על הבקשה. לאחר מכן זה עובר אליי. בסדר?

דודי קימלוב: כמו מה? איזה בקשה?

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: אני אתן דוגמאות. חניה לנכים, בסדר? חניה לנכים. הוספת תמרורים, לעשות את הרחוב חד סטרי במקום דו סטרי. הוספת פסי האטה.

עופר אלכסנדר: אילן ומירה, הנושא של תחנות הסעה, גם כן נכלל בתוך זה?

אילן רפאלי: גם תחנות הסעה.

עופר אלכסנדר: זאת אומרת, החלטה של הוועד.

מירה בן ארי: כן. היא צריכה להיות איפה במיקום, אנחנו שמים משהו אחד ואומרים לנו משהו אחר, ומעבר לזה גם ההיבט הכלכלי.

אילן רפאלי: כן, לא, עכשיו נדבר על זה, שנייה. קודם כל, כל בקשה גם צריכה להיות, יש לנו יועצת עכשיו, יש מכרז מחברה אחרת, אבל לא משנה. יש יועצת תנועה, היא אמורה ללוות את היישוב בבקשה ולא סתם להחליט בצורה פרוביזורית, בסדר? ואחרי שהיועצת מלווה את הבקשה, כמו שאמרתי, זה צריך להיות חתימה של כל חברי המליאה וחברי הוועד, ואז הוא עובר אליי בחזרה.

שי כהן: תחנות אוטובוס זה דבר קיים פה שנים.

אילן רפאלי: לא תמיד.

שי כהן: זה לא זז.

אילן רפאלי: לא, אבל יש בקשות לפעמים-

מירה בן ארי: קודם כל זה כן, ואם אנחנו מטפלים אנחנו חייבים שזה יהיה על פי מאושר על ידי מהנדס, וגם לראות שהשטח נכון. היו דברים שהם היו בשטחים פרטיים, חניית נכים שהייתה בכלל על חצר של בית, כל מיני, אם אנחנו מסדירים כבר עושים-

אילן רפאלי: טוב, אז אחרי שבעצם יש בקשות של היישוב, הן בעצם חוזרות אליי, אני מפנה את הבקשה הזאת לאגף-

תומר קרטנשטיין: מה קורה אם יש תמרורים בישוב ולא כולם חתומים? נניח-

אילן רפאלי: זה לא עולה, זה בדיוק מה שרוצים למנוע, חבר'ה. התעסקנו, אני מתעסק, אני ומירה מתעסקים בחודשים האחרונים בדברים הזויים, אני אומר את האמת, זה פשוט-

יוסי דוד: אם יש לך רוב בוועד, כלומר, שיש הסכמה, רוב הוועד מסכים עם זה. בסדר, גם תופס. לא חייב שכל חברי הוועד. לא, למה? אם יש החלטת ועד החלטת ועד-

מירה בן ארי: לא נכנסנו לזה. אנחנו צריכים שיהיו מודעים לכולם.

אילן רפאלי: מבחינתי רוב זה בסדר. וגם של חברי המליאה, חשוב, גם חברי המליאה.

מירה בן ארי: גם שתבואו ותכירו, כי אחר כך אנחנו מקבלים תלונה.

אילן רפאלי: הטופס עובר אליי בחזרה, אני מפנה את זה לאגף תפעול, אגף תפעול נותן לי אומדן של הפרויקט, בסדר? רק כשיש לי אומדן של הפרויקט, אנחנו מכנסים את ועדת התמרור, זה ברשותה של מירה, אני משתתף שם, נציג משטרה ויועצת או מהנדס ויועצת התחבורה שלנו ואז אנחנו טוב, ואז אנחנו בודקים את הנושא הזה בעצם בכמה שיקולים. א' באמת צריך, לא צריך, יש כסף, אין כסף וכדומה. מקבלים את ההחלטה ואנחנו מבצעים את הפרויקט הזה.

תומר קרטנשטיין: יכול להיות החלטה לביצוע בלי שיהיה תקציב?

אילן רפאלי: לא. אבל לא תמיד זה ברור מאליו.

עמיר שקרוב: יכול להיות שיש החלטה שהיא ללא תקציב

מירה בן ארי: אפשר רב שנתי, לכשיהיה.

עמיר שקרוב: להציב תמרור, כאילו, מה יעשה, זה ברור.

אילן רפאלי: כן, תמרורים זה בסוף הכסף הקטן-

מירה בן ארי: זה הדבר הקטן, אנחנו יודעים את זה. עכשיו, עוד דבר שיש כאן גם, אנחנו נבהיר שהשגנו פעמיים, למה אני קוראת את זה? תקציב ממשרד התחבורה, פתחנו שני תב"רים. השגנו על 24 ו-23 רטרו לקבל ובאמת זה היה ממש, שנתיים אנחנו רודפים ועכשיו לא קיבלנו 25, 26. אז גם זה, כל התקצוב גם של תחנות הסעה וכל התמרור

נטלי זליחה: אף אחד לא קיבל, לא רק אנחנו.

מירה בן ארי: לא שהגשנו-

נטלי זליחה: אין הרשאה.

מירה בן ארי: אבל עד אז, אנחנו לא יכולים להוציא כסף. אם אנחנו אין לנו הרשאה בטוחה.

[4] נוהל אבטחת ניקיון המרחב הציבורי.

אילן רפאלי: טוב, הנושא הבא זה נוהל אבטחת ניקיון המרחב הציבורי, אז באמת יש למועצה אחריות. בניקיון המרחב הציבורי, בעיקר בנושא של תיעוד, פינוי גזם ואכיפה סביב הנושאים האלה. אבל אנחנו בהיבט הזה גם, אנחנו מתעסקים בדברים הזויים שאני נכנס פה זה סיפורים שהוועד יכול לטפל ומנסים שרק אני כמועצה עם הפקחים שלי, אנחנו נצא רעים בכל הסיפור הזה, אנחנו עושים שיתוף פעולה.

אלי נחמן: אבל אתם לא אוכפים, אתם לא מחלקים קנסות

אילן רפאלי: סליחה? אז בסדר, אין בעיה לתת קנסות. אין בעיה לתת קנסות.

מירה בן ארי: אין בעיה. אנחנו צריכים תיעוד לזה.

אילן רפאלי: רק אני אסביר איך אני רוצה שזה יעבוד, בסדר? רק אני אסביר איך אני רוצה שזה יעבוד, בסדר? בסוף, יש הרבה אירועים של הפרה של כללי הניקיון, זה בדרך כלל פחות בתיעוד וזה, יותר סביב הוצאת גזם. יש פה דוגמאות שנתתי, הוצאת גזם גושית שלא ביום הוצאה, הוצאת גזם חקלאי, הוצאת גזם גושית בכמות חריגה על ידי כל מיני טרקטורים שפתאום כמו שהיה לי סיפור בבית חנן לפני איזה שלושה

שבועות, לא רוצה עוד פעם לגעת בבית חנן, אבל לא משנה, סתם, נתתי דוגמה, בסדר? לא שזה מייצג את בית חנן.

אלי נחמן: הנהג יכול לצלם יכול לשלוח.

מירה בן ארי: זה העניין, הם לא עושים את זה.

אילן רפאלי: מה שאני רוצה שיקרה, מה שאני רוצה שיקרה, במידה ויש מפגע כזה, אני רוצה שהוועד קודם כל, נפנה לתושב, נדבר איתו, שיטפל במפגע. דרך אגב, אני מבחינתי לא רוצה לתת קנסות, בסדר? שיטפלו במפגע. שנייה, רגע, אני איתך, אני לא, בסדר? אם יכולים להימנע מהדבר הזה, אז קודם כל שהוועד יפנה לתושב וינסה, מה שנקרא, לנטרל את הדבר הזה, שהתושב יחזיר את הדבר הזה למקום. במידה והתושב לא משתף פעולה, בסדר? מצלמים את המפגע, בסדר? יש תיעוד שהוא כותב, שהוא שולח למוקד שהתושב מסרב לשיתוף פעולה עם צילום המפגע, ואז רק אני אכניס את הפקח שלי ותאמינו לי, שיש לי אחלה פקחים, באמת, זכינו בפקחים מאוד טובים.

מירה בן ארי: ממש, מדהימים.

אילן רפאלי: מאוד איכותיים, רציניים, באמת, והם מאוד מושמעים.

מירה בן ארי: מקבלים המון שבחים.

אילן רפאלי: כן. ולכן, אנחנו כן נפעיל אכיפה, אני לא בורח מהדבר הזה. אני רוצה אבל שקודם כל סדר פעולות, שהוועד יהיה שותף לדבר הזה.

מירה בן ארי: גם מבחינת תיעוד. לא נוכל לאכוף אם נראה גזם בחוץ, שלא נדע מי הוציא אותו. אנחנו דופקים בדלת, אומר לי, זה לא אני. עכשיו, הוועדים לא רוצים להתעסק עם זה, למה? הם אומרים למועצה, אנחנו באים, אומרים זה לא שלי, גם מוציאים פקח, גם הדוחות מבוטלים. לא עשינו בזה כלום. מעבר לזה, גם כשיש צילום, תפתחו לנו את הצילום, הם לא מוכנים. למה? כי אני מבינה, יש אינטריגות מול התושבים, זה ברור, זה מובן, אבל לנו אין שום יכולת אכיפה שאומר, משה זוכמיר זרק לי במעצרה, זה לא יעזור.

איציק מידן: אבל הנוהל הזה לא ישנה את הדבר הזה. זה לא ישנה. והוועדים מתקשים להשקיע בזה כל כך הרבה זמן.

מירה בן ארי: לא, הם לא מתקשים, הם לא רוצים.

איציק מידן: אני, בוא, אני אהיה בצד של המתקשים רגע.

מירה בן ארי: לא, לכן יש צילום. תנו לנו את הצילום.

איילת קוך מורדוך: מירה, שלא עבדנו היום מאותה סיבה. מאותה סיבה. כי לוועדים אין את האפשרות, אין את היכולת-

מירה בן ארי: לא רוצים, יש מצלמה. תוציאי לי מהמצלמה.

איציק מידן: הם משקיעים אנרגיה. המצלמות לא עד כדי כך משוכללות זה לוקח זמן לתושב לחפש

מירה בן ארי: אם היה לי צילום את התושב זורק, אז אין בעיה לאכוף את זה.

איציק מידן: אני רוצה רגע להציע אלטרנטיבה. מכיוון שאני חושב שהדבר הזה זה יהיה נייר, יהיה נוהל ולא יקרה עם זה כלום. אני חושב שמה שצריך לעשות רגע זה להשקיע זמן פיקוח בצורה קצת אחרת. אני חושב שצריך לתת לפקחים, אני בכלל חושב שפיקוח זה עדיין בטן רכה של המועצה וצריך להוסיף, אפילו להשקיע עוד קצת משאבים ולהוסיף עוד פקח לטעמי, אבל בוא נניח רגע עם מה שיש, לדאוג, לדאוג שהפקח, ייכנס למושב בעיתוי מאוד ברור-

מירה בן ארי: אבל הוא עשה את זה.

איציק מידן: רגע, רגע.

אילן רפאלי: כל יום הוצאה הוא נכנס לזה. הנה, יוסי ג׳יברי יכול להעיד, נכון? יוסי.

איציק מידן: אבל הוא נכנס, לא, לא צריך רכב מוסווה, שיכנס בקורקינט, או בהליכה רגלית מצידי. הנקודה היא שיישאר במקום לא רק את הסיבוב של ההוצאה, שרגע יבוא יום, יומיים, שלושה, שיסתובב רגע במושב, ילמד את אורחות האנשים, יראה את הדברים שקורים, אם הוצאת גזם היא ביום שני, יסתובב במושב יומיים לפני זה. ואז תתחיל לראות את הדברים בעיניים שלך, תראה איפה יש. חלק גדול מהבעיות הן לאו דווקא של תושבים פרטיים, חלק גדול מהבעיות הן גם של בעלי עסקים, שכרגע אנחנו לא ממש מטפלים בהם. ואז ברגע שאני מבצע למידה של הדבר הזה, אז הרבה יותר קל, ואז אני גם עובד עם הוועד עצמו, ואני

לא מפיל על הוועד משהו. ואז אני הסתובבתי, ראיתי רגע, מרים טלפון למזכיר, אומר לו תגיד אתה יודע מי זה? וכך נוצר הקשר והחיבור, ואז אני יכול לקרב את הוועד לעבודת הפיקוח קצת יותר.

מירה בן ארי: אני רוצה להגיד לכם שבפלמחים זה עובד מעולה פלמחים הם גם לוקחים אחריות הוועדים והם פשוט מצלמים ומעבירים לנו את זה.

איציק מידן: זה סוג אחר של אוכלוסייה זה לא אותו הדבר.

מירה בן ארי: בסדר, אני אומרת איך זה עובד. כל הכוחות-

עמיר שקרוב: אבל הם לא מוציאים את הזבל החוצה לפני הבית.

מירה בן ארי: אין שכירויות? יש הכי הרבה שכירויות.

איציק מידן: יש מוקדי הוצאת זבל ולא לפני הבית, ואתה לא יכול לאכוף את הדברים האלה. אני חושב שצריך רגע טיפה לחשוב אחרת ממה שאנחנו חושבים היום באופן הפיקוח, אם אנחנו רוצים להגיע להישגים, לא שאין הישגים-

מירה בן ארי: אבל אני אומרת לך שמבחינה, אתה צודק, רק מבחינה משפטית גם ניקח עוד שמונה פקחים, אם לא נדע לשייך בתיעוד, הדו״ח ייפול, הוא נופל, אני רואה כמה זה.

איציק מידן: אם הפקח נמצא שם, רואה את זה בעיניים שלו.

מירה בן ארי: נראה לך שאם הפקח שם,

איציק מידן: הם לא יזהו את הפקח.

מירה בן ארי: תראה בקבוצה, הפקח הגיע.

איציק מידן: מלא. אם אני מסתובב במושב ואני רואה בזמן אמת שקורים כל הדברים האלה, אז הוא גם יכול לעשות את הדברים האלה. לי אין כוח אכיפה. אם אני מפנה את זה הלאה למושב, אז זה מתחיל, רגע, תצלם, תשלח לי, אבל אתה יודע שלא מספיק שאני צילמתי ושלחתי, אלא אם זה מגיע לבית משפט, אני צריך לבוא ולהיות ולהעיד, ושם המוקש.

מירה בן ארי: בגלל זה זה נופל לנו התיקים.

איציק מידן: בגלל זה אני אומר שזה לא צריך להיות כך, זה צריך לעבוד בפיקוח עצמו.

יוסי דוד: אני חושב שאתה מבקש שכל מושב ישב כמו פקח, ויסתובב כל היום ויחפש-

איציק מידן: לא, זה לא מה שאמרתי. אמרתי שזה תהליך-

עמיר שקרוב: בסופו של דבר יש חינוך, זה תהליך שבסופו של דבר-

איציק מידן: המטרה שלי להגיע לליטיגציה לא למשהו אחר.

מירה בן ארי: שמעת מה אמרו לנו בוועדה? היה לנו ועדה של איכות הסביבה, ישבו ואמרו לנו שהתושב, תושב שמאוד נחמד, הם קיבלו את זה באופן מאוד פוגעני על השלטים שאמרנו על האכיפה. אז בסדר.

עמיר שקרוב: בסדר, אמרה את זה גברת אחת. אבל יש לנו הרבה כאלה שבאים ואומרים-

מירה בן ארי: זה או ככה או ככה.

איציק מידן: אנחנו באנו למושב שהכל מותר בו.

דודי קימלוב: חברים, אני חושב שהוויכוח הזה קצת עקר, אני אגיד לכם משהו, אני כמושבניק שומע פיקוח וצילום וזה עושה לי קצת קווץ'.

מירה בן ארי: הנה, אז אני אומרת.

דודי קימלוב: אני אומר את האמת. בסדר, אני בגישה של אני לא חולם את האישיות הזאת של-

מירה בן ארי: לכן אני אומרת, זה מאוד אמביוולנטי הדבר הזה.

דודי קימלוב: אני יודע, ורוב התושבים כמוני כנראה. ולא מוכנים. עכשיו, רוב הדיון פה נעשה על עניין הגזם, אצלנו אין את המקרה הזה, כי אנחנו דואגים לעצמנו ודיברנו על זה כבר לפני. עכשיו, איפה הפיקוח? אני חושב שאין מודעות לעניין של הפיקוח. שמעתם את זה בוועדה.

מירה בן ארי: אולי ילמדו מגאליה שהוועד יקצה באמת מישהו שינקה ויעשה את הדברים האלו כמו שזה.

איציק מידן: לא כל ישוב מסוגל לעמוד בתקצוב של גאליה.

מירה בן ארי: בסדר, בואו נוריד מתקציב הגזל וכל אישור ויהיה כאלה שעולים. אולי זה יותר טוב. אם זה עובד, נלמד מאיפה שזה עובד.

יוסי דוד: אבל בגאליה, תן דוגמה. השכן שלי שיפץ, שם מלפני הבית כל מיני זה. המזכירה עברה מי זה? התקשרה אליו, הוא בא ופינה את זה. זה הכל.

מירה בן ארי: הנה, זה תפקיד מזכיר. זה תפקיד מזכיר.

עופר אלכסנדר: יש פה אי הבנה מרכזית. יש את זה בין יישובים שיש מעצרות מרכזיות כמו אצלנו.

מירה בן ארי: לא, אצלכם יש גם וגם. אצלכם זה הכי בלגן, כי יש גם וגם. היישוב היחיד שיש לו גם וגם.

עופר אלכסנדר: זה יעבור ליד הבתים? אולי אז לא יהיו אנשים במושב שלנו שזורקים את כל הבינוי שלהם.

מירה בן ארי: בגלל זה הם צריכים לסגור מעצרות. וגם לא להשאיר אותן פתוחות ולא את הקרטוניות יותר.

דודי קימלוב: תראה, דיברנו על העניין של המחיר, שאצלנו לא מתקשרים כמעט למוקד בגאליה, כלום. אני חושב שיש מודעות למה המוקד אמור לעזור.

מירה בן ארי: נכון, רשמתי לי את זה .

דודי קימלוב: יש גם מספר תלונות-

מירה בן ארי: עדיין אני מקבלת, כן.

דודי קימלוב: שפנו ואמרו לא זה באחריותכם לא באחריותנו.

שי כהן: אנחנו בקבוצה של המושב דודי, דודי. כל פעם שמישהו זה וזה. נא לפנות למוקד של המועצה, שולח את הטלפון

מירה בן ארי: בדיוק. בדיוק.

דודי קימלוב: אבל למה ככה? שהמועצה-

ישיבת מועצה - 12.5.26

מירה בן ארי: לא אבל המועצה-

** מדברים ביחד.*

שי כהן: יש אצלנו אנשים שבאופן קבוע, האוטו חונה לא טוב, הזה לא טוב, הזה לא טוב. עכשיו, אתה יודע-

** מדברים ביחד.*

מירה בן ארי: מה שלא בסמכות, אז אני אומרת, הנה, חברת חשמל, היום יש הפסקות חשמל, צמד חמד, גן שורק נטעים, הפסקות חשמל, בדיוק מדברים לזה. כל הקבוצות מפוצצות, איפה המועצה? מה היא עושה? אני, מעבר לזה שאנחנו על זה, כל היום עם מנהל מחוז חברת חשמל, מה וזה, כן תקלה, לא תקלה, כן זה. עשינו ייעול ויש תהליכים של זה, זה כמובן לא, זה לא המועצה.

שי כהן: כל עוד המושב לא פותח ב-103, כותב בקבוצת וואטסאפ של המושב אין חשמל-

מירה בן ארי: מה זה עושה?

שי כהן: זה לא כלום. לא, לא מועצה. הם כותבים בקבוצה של הוואטסאפ של המושב. אני מבקש מהאנשים לפתוח בחברת חשמל. מה שקרה היה פה דיון, היה פה דיון בחברת חשמל. ובאה חברת חשמל ואומרת, אני לא יודע אם אתם מדברים, אין פה-

מירה בן ארי: בראשון מתקשרים לראש העיר על אי פינוי גזם? אף פניה.

אילן רפאלי: יש פה עוד כמה דברים שקשורים לנוהל. רק אני מצטער, קודם דיברנו על הנוהל של ועדת התנועה ולא אמרנו שזה מאושר, זה פה אחד, כן? מהפרוטוקול, בסדר? בסדר? נושא של ועדת תנועה ותמרור, בסדר? מאושר פה אחד.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד נוהל ועדת תמרור / תנועה.

אילן רפאלי: טוב, סוגיה נוספת שקשורה.

** מדברים יחד*

אילן רפאלי: חבר׳ה, אני ממשיך את הנוהל. יאללה, אני ממשיך, שי. תרדי בבקשה למטה המסמך, סופי. אני ממשיך עם הנוהל, בסדר? דיברנו על נושא כואב, באמת זה באמת אכיפת מפגעים, שדברים שקשורים לגזם אגודות. יש לנו אבל עוד כמה דברים נושאים שקשורים לבטן רכה, אחד זה המעצרות, בסדר? ודבר שני זה קרטוניות. אנחנו רואים את הבלאגן שחוגג סביב הדבר הזה. חשבנו שהמעצרות האלה יהיו נעולות ויפתחו רק ביום ההוצאה והפינוי. חשוב שהקרטוניות יהיו נעולות ויפתחו רק ביום הפינוי, כל אחד יודע מתי יום הפינוי שלו.

יוסי דוד: אבל הן לא נעולות.

אילן רפאלי: אז אפשר לנעול. אפשר לנעול. למה אי אפשר לנעול? מאיזו סיבה?

יוסי דוד: כי אין דלתות

אילן רפאלי: למה? לקרטוניות?

דודי קימלוב: אצלנו אין קרטוניה, זה שלנו הקרטוניה, לא של המועצה. המועצה עדיין לא הביאה קרטוניה.

יוסי דוד: יש פה את הקרטוניה שלו?

דודי קימלוב: לא, שלנו. של הצרכנייה. לא קשור לצד הזה של הביצוע.

איציק מידן: אז כולם זורקים בצרכנייה. אז זה בעיה של הצרכנייה.

אילן רפאלי: בסדר, אנחנו אמורים להביא במכרז-

** מדברים יחד*

אילן רפאלי: אנחנו רוצים להביא במכרז החדש קרטוניה לזה, אבל השורה התחתונה, מה זה קרטוניה? קרטוניה זה משהו שעשוי מרשת.

יוסי דוד: איפה שיש לא צריך להוסיף.

אילן רפאלי: לא אמרתי להוסיף, דיברתי עליו שיש לו בעיה. אצלנו לא צריך. למה? אין לכם קרטוניה. הקרטוניה שייכת לצרכנייה.

<u>מדברים יחד</u>

<u>אילן רפאלי:</u> נכון? בכל אופן, הקרטוניות הן צריכות להיות נעולות, בסדר? וגם, אנחנו צריכים להשתפר ולשים מצלמות במעצרות האלה, במרכזי המחזור. אנחנו כל היום מסתובבים סביב הזנב של עצמנו. ובואו לרחוב, בואו לרחוב ולרחוב, ואין להם אפילו תיעוד. אז איך לתפוס, איך לאכוף? צריך היה לעשות סדר בנושא הזה.

<u>איילת קוך מורדוך:</u> מבצע מלביש פעם אחת. הציבור יראה וידע, יתרשם את זה.

<u>מדברים יחד</u>

<u>שי כהן:</u> למה גם המועצה, יכולה להתחבר בעצמה למצלמות. יש לך גם ככה פה איזה מוקד.

<u>אילן רפאלי:</u> מתי שיש בעיה, ניר מדבר איתי, אומר תפסתי זה, תפעיל פקח, אני שולח לו פקח. אני לא, הכל, לא מסתכל במצלמות האלה של המעצרות, אל תגזימו, באמת. אני לא מתכוון להסתכל בכל המעצרות במרכז המחזור של התושבים. בשביל מה יש ועד? בגלל זה אני אומר, שליטת המצלמות של הוועד בכל הסיפור הזה.

<u>מירה בן ארי:</u> יש מזכיר מקצועי.

<u>אילן רפאלי:</u> כן, ובכל פעם שיש בעיה, מדברים איתי או מדברים עם הקב"ט שהוא אחראי על הפקחים או עם הפקח, סליחה, לא עם הפקח, מדברים איתי או עם זה ומפעילים פיקוח. לכן, אנחנו חייבים להשתפר גם בנושא הזה. נושא אחרון זה הנושא של פינוי גזם וגושית על ידי המועצה. סך הכל עשינו הסדרה בנושא הזה וקבענו מה בכל יישוב, האם זה על בסיס איסוף מבתי תושבים, נקודות ריכוז, מעצרות וכדומה. ההקצאה לכל יישוב היא בהתאם לטבלה שאושרה, אם אתם זוכרים, אישרנו אותה בתחילת השנה. אז תמיד אנחנו אומרים שאנחנו צריכים להקפיד על הוצאת גזם וגושית לפי הכללים, תמיד שבועות ראשונים של כל חודש זה גזם ורק שבוע אחרון של כל חודש זה גושית. ואני עוד פעם מבהיר את הדבר הזה, ככל שיהיה עירוב של גזם וגושית, תמיד זה יהיה לפי התעריף הגבוה. מספיק שיהיה בגזם הזה כמה קרטונים ולא יודע מה, דברים שהם בגדר גושית, זה הולך לאתר הטמנה. אתר הטמנה שופך, מה הוא עושה? שופך את המשאית, בודק. גזם, סבבה, מחייב אותי לפי תעריף של 320 שקל לטון. הוא רואה מספיק כמה קרטונים, בום, 350 שקל-

<u>דודי קימלוב:</u> מי מפקח שהוא לא סתם זה ואז-

אילן רפאלי: הוא לא, זה.

מירה בן ארי: הכל מתואם.

איציק מידן: העניין הוא גם שאם אנחנו עוברים לריסוק אנחנו צריכים גזם נקי.

אילן רפאלי: אז זהו, כל הדבר הזה הוא בילד אפ, הוא בעצם בילד אפ למה שאנחנו רוצים לשלב הבא של הזה. ההפרדה, ברגע שנתחיל גם את הפרויקט של הזה, זה גם יהיה באירוס כמו שאמרתי קודם. אנחנו רוצים שתהיה הפרדה. בין גזם לגושית זה מאוד מאוד חשוב, זה יחסך לנו הרבה מאוד כסף, שאחרי זה יהיה לטובתכם. אני אמרתי, כל כסף שאתם, יש לכם הרי, קבענו הפעם שכל אחד מקבל כסף, לא מקבל טונאז', מקבל כסף. ככל שיהיה לכם יותר גזם, לא מעורבב עם גושית, יהיה לכם יותר כסף. ויותר אפשרות להוציא גזם גושית החוצה.

יוסי דוד: אני מבקש להוסיף סעיף נוסף. סעיף ד'. שהמועצה, גם לה יש תפקיד, לשלוח לנו כל רבעון-

אילן רפאלי: אמרתי, דיברתי, כתבתי את זה, אמרתי קודם.

יוסי דוד: שמה?

אילן רפאלי: לשלוח כל רבעון, את הדו"ח.

יוסי דוד: תרשום את זה כסעיף.

אילן רפאלי: רשמתי. לא, לרשום פה? כן. בסדר, רשמתי לעצמי את ההערה שאתה מבקש.

יוסי דוד: לא, תרשום פה.

תומר קרטשטיין: אילן כמה עולה פינוי קרטון למועצה?

אילן רפאלי: קודם כל, פינוי קרטון יש לנו החזר של 90% מתאגיד תמיר, לכן אנחנו משלמים רק 10% על זה. לא זוכר כמה כסף זה לטון?

** מדברים ביחד.*

שי כהן: הפחים הכתומים אנחנו רואים את ההישג בזה?

אילן רפאלי: יפה. הפחים הכתומים, קודם כל, חייבים להגיד שהייתה הצלחה, הנה נציג פה, יש הצלחה מאוד טובה, אנחנו יודעים שיש הצלחה, התחלנו לפנות מפעם בשבועיים לפעם בשבוע וקיבלתי אישור תקציבי מיוחד מתאגיד תמיר שהוא לא פראייר, הוא תאגיד עסקי, כן? שזה עולה לו יותר כסף, כי הוא מפעיל כל שבוע, זה עולה לו יותר כסף.

שי כהן: כן, כי אי אפשר הפחים לא מספיקים.

אילן רפאלי: לכן, קודם כל זו הצלחה. אבל אני מסייג את הדבר הזה, כי זה רק עכשיו אנחנו נתחיל, אחרי שאנחנו כבר ארבעה חודשים בתהליך. אנחנו נתחיל בעצם באתר המיון הפסולת, יש לתאגיד תמיר כמה אתרים שמגיעים מביאים את ה, באזור. אחד מהם זה בראשון לציון, באמת, המשאיות שמפנות מגיעות לתחנת מעבר בראשון לציון, ותאגיד תמיר יתחיל לעשות מיון ובדיקה של כמה אנחנו מערבבים בין אריזות לבין פסולת וכדומה, ואני מאוד מקווה, הוא בודק, הוא עושה בדיקות מדגמיות. הוא בודק לראות שיש שם רק אריזות, הוא בודק שיש שם גם נייר ופסולת רטובה, דברים כאלה ואחרים. זה לא טוב, עיתונים אתה לא אמור לשים, עיתונים אתה צריך לשים בכחול.

יוסי דוד: אילן שישימו את הפחים הכתומים ליד פחים רגילים ואז לא יזרקו לפחים האלה. זה שאתה שם בקצה הרחוב, זורקים שם זבל-

שי כהן: יוסי, לצערנו אנשים, אם אין פקחים

איציק מידן: הנקודה היא שאנחנו היינו בתהליך הסברה שנקטע בגלל המלחמה כן-

אילן רפאלי: עכשיו אנחנו נעשה, דיברנו על זה בוועדת איכות הסביבה השבוע ואנחנו ניתן boost עוד פעם הסיפור הזה, חשוב שתבינו, אם יהיה עירוב יותר מדי, תאגיד תמיר קונס אותנו, כי מה קורה? אף פעם אנחנו לא משלמים כסף. אנחנו לא משלמים כסף על זה. תאגיד תמיר נושא, זאת אומרת, אנחנו משלמים והוא מחזיר לנו. אנחנו לא משלמים בכלל, לא שילמנו על הפחים ולא שילמנו על הפינוי. אבל מה הוא אומר? עכשיו עשו ביקורות מדגמיות, יש שם פסולת במקום אריזות. במקום להחזיר לנו, סתם אני זורק, 100 אלף שקל, החזירו לנו 95 אלף שקל. אז זה לא טוב, כי בסוף אמרתי, אנחנו המועצה המשלמת והם מחזירים, אז הם מחזירים לנו פחות וזה לא טוב.

תומר קרטשטיין: מתי אנחנו נראה תוצאה באמת? זה שהתחלנו עכשיו לעשות את ההפרדה בין הכתומים לירוקים. צריך לראות שבטח מרוויחים מזה גם כסף מעבר לאיכות הסביבה.

שי כהן: קודם כל, אתה יכול לראות את זה בכמות, קודם כל אתה צריך לראות את זה בפח הירוק.

תומר קרטשטיין: אני יודע, כי היום אני רואה בפח שלי הוא פח כתום. אני גם טוחן גם חלק מהפסולת-

אילן רפאלי: אנחנו יכולים לראות את זה רק בדרך אחת, אני אסביר. דרך הפינוי אתה לא תראה את זה, כי אנחנו משלמים יומית על פינוי, אז זה לא משנה. מה שאתה תראה את זה, אנחנו צריכים לבדוק את זה נטלי, אנחנו נראה את זה בנתוני הטמנת הפסולת שאנחנו מוציאים משאיות, זה הטמנה בחרובית, לראות שאנחנו משלמים פחות על פסולת. אז זה בסדר.

תומר קרטשטיין: אז זה מחזיר את עצמו, זו השקעה נכונה.

אילן רפאלי: לא זו הערה חשובה, אנחנו בודקים את זה, פשוט רציתי שהשצ"פ הזה יתפוס כמה חודשים תאוצה ואז אנחנו נתחיל לבדוק את הסוגייה הזאת.

תומר קרטשטיין: אני הגעתי לשלב שהפח הכתום שלי נראה לי-

** מדברים ביחד*

אילן רפאלי: יפה, אבל הערות חשובות שהיו פה. זה הנוהל של אבטחת ניקיון המרחב הציבורי, אני מבקש להצביע. מאושר פה אחד, תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד נוהל אבטחת ניקיון המרחב הציבורי.

[5] אישור הארכת שרות.

אילן רפאלי: טוב, נושא הבא.

עמיר שקרוב: שהכנסתם מישהי לרישוי עסקים-

מירה בן ארי: היא אישה מדהימה מקצועית-

עמיר שקרוב: באמת במקצועיות והיא עוזרת לכולם והיא מאוד שירותית. באמת מחמאות.

יוסי ג'רבי: אני מצטרף אלייך אני גם.

מירה בן ארי: כל האנשים שלנו סופר מקצועיים ואנחנו מקבלים פשוט בכל התחומים, המוקד, השפע, הכל, מקבלים פידבק מעולה.

יוסי ג'רבי: כל מי שצריך לקבל, עסקים שפועלים בתחום המועצה וצריכים רישיון עסק, כל התכנון הזה, היא בעצם סוג של חיצונית למועצה, מטפלת בהכל. טוב, שרי, כן.

שרי כהן ארזי: טוב, אנחנו נדבר על הנהגת שובה בכר, היא עברה הערכת שירות אצלנו במועצה, היא עברה את גיל 70 ולכן צריך אישור של המליאה. שובה כרגע נמצאת בחופשת מחלה קצרה בגלל שהיא נפלה, היא אמורה לחזור הצפי שלה ביוני או ביולי. מבקשים את אישורכם באמת להעסיק אותה מעל 70.

שי כהן: בתור נהגת או בתור תפקיד אחר?

שרי כהן ארזי: בתור נהגת אוטובוס.

מירה בן ארי: תשמעו את זה. הנה, הנה. אז ניסיתי, רגע, שנייה. קודם כל, אישה מדהימה. מדהימה. אין על שובה בעולם. זה שהיא עברה את גיל 70, אנחנו נילחם עליה. כדי לקבל, ואנחנו עושים את זה, להגיד לא, משרד הפנים תמיד זה, ואנחנו נצטרך.

** מדברים יחד.*

שרי כהן ארזי: רגע אני אדייק. כן, מי שניגש לוועדת שירות, הוא ניגש עם המלצת מנהל ואישור רפואי כמובן.

מירה בן ארי: תקשיבו, אין עליה בעולם, סופר מקצועית.

שרי כהן ארזי: כמובן אישור רפואי שרשום שהוא יכול לעסוק בתפקידו ובאיזה תפקיד. אבל, אממה, אני מציינת, שובה כרגע במחלה ארוכה, בגלל שהיא נפלה. היא אמורה לחזור, היא הייתה ברופא תעסוקתי, היא אמורה לחזור אוטוטו, אני ממש לוחצת אותה, כי אנחנו מאוד רוצים אותה חזרה. יוני או יולי היא חוזרת.

עמיר שקרוב: האישור שלה יהיה אחרי שהיא חוזרת או שהוא התקבל לפני ה-

שרי כהן ארזי: לפני.

עמיר שקרוב: טוב, צריך לוודא שאני לא יודע, כאילו אני לא נכנס לזה וזה לא זה.

שרי כהן ארזי: היא לא תחזור לעבודה ללא אישור של רופא תעסוקתי שמעיד על זה, שיכולה לחזור לעבודה.

עמיר שקרוב: האם האישור שלה ניתן לפני החופשת מחלה שנמצאת?

שרי כהן ארזי: לא. לא, עוד פעם. once ניתן לה אישור שהייתה את הוועדה, אבל עכשיו היא נפלה והיא כמה חודשים במחלה. והיא בגיל 70 ולכן אני צריכה את אישורכם, שהיא תחזור חזרה ביוני יולי, היא תחזור רק עם אישור תקף מרופא תעסוקתי שהיא יכולה לעסוק במקצועה. אם לא, היא תופרש לפנסיה.

עמיר שקרוב: חשוב-

שרי כהן ארזי: כמובן, זה התפקיד.

שי כהן: אני בעד שתחזור אם אפשר להפסיק אותה.

שרי כהן ארזי: אגב, אני חייבת לציין בכובבית שכל העובדים אצלנו, גם כשמתקבלים, הם שולחים ועוברים בדיקה רפואית, וכמובן שהכל-

עמיר שקרוב: האישור שנתי?

שרי כהן ארזי: לא, בזמן קליטה ואם יש שינויים הם מחויבים גם להודיע.

מירה בן ארי: מי בעד?

שרי כהן ארזי: תודה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד אישור הארכת שרות.

[6] הנחת ילד נכה הנחה מצטברת.

מירה בן ארי: טוב, נטלי תציג את הנושא הבא, הנחת ילד ונכה, הנחה מצטברת.

נטלי זליחה: מבקשת להעלות לאישור המליאה את אימוץ עדכון 3462 לחוק-

** מדברים ביחד.*

נטלי זליחה: תיקוני חקיקה להצגת יעדי תקציב בתשנ"ג 1992, מיום 26.11.2025, שמגיע לגובה הנחה מצטברת, הניתנת בעבור מקבלי גמלת ילד נכה. אנחנו מבקשים לאשר את ההנחה המקסימלית המאפשרת על פי ה-

מירה בן ארי: תגידי להם מה השינוי בחקיקה ואיך זה משפיע עליהם.

נטלי זליחה: אני אסביר אחרי שאני אעשה את זה. בהתאם לעדכון החל מיום ה-1.1.26, אם מתגוררים בנכס יותר מילד נכה אחד, ההנחה תינתן בגין כל אחד מהם בנפרד, 33% שיעור הנחה, במצטבר לא יעלה על 90% לגבי 100 מטר הראשונים. זאת אומרת, היום ילד נכה אחד מקבל 33% הנחה מ100 מטר ראשונים, וגם אם יש לו שני ילדים, זה מוגבל ל-33. עכשיו יצא תיקון שאנחנו מבקשים לאמץ. זאת אומרת שאם יש שני ילדים זה 66%, אם יש שלושה ומעלה זה מקסימום 90%, מדובר רק על המאה מטר הראשונים.

שרי כהן ארזי: וכמה זה אצלנו? יש לנו מקרה כזה?

נטלי זליחה: כרגע יש לנו מקרה אחד במועצה. אבל יכול להיות שיש גם יותר והם לא פונים אלינו.

יוסי ג'רבי: אם זה תיקון חקיקה, למה אנחנו צריכים לאשר את זה? אם זה תיקון חקיקה, למה אנחנו צריכים?

נטלי זליחה: אנחנו צריכים לאמץ את זה. אתה לא חייב לאמץ את התיקון.

יוסי ג'רבי: אה באמת? טוב. לא, ברור שנאמץ, לא.

נטלי זליחה: כרגע מדובר רק באחת וזה 1,452 שקל תוספת שנתית.

יוסי דוד: אבל האישור הוא גורף לכל השנים, זאת אומרת לא רק לשנה הזו.

שרי כהן ארזי: לא, מעכשיו.

יוסי דוד: זאת אומרת שאם שנה הבאה יהיו חס וחלילה עשרה-

נטלי זליחה: נכון

שי כהן: כן, אבל לא מחזיר להם כסף חוב. שכולם יהיו בריאים.

<u>החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד הנחת ילד נכה הנחה מצטברת.</u>

<u> מדברים ביחד.</u>*

<u>מירה בן ארי:</u> טוב, אילן ברח לכדורגל, זה שלו, תר"שים ותב"רים. אבל אנחנו יכולים לעבור עוד פעם לדו"ח הרבעוני, יש לנו זמן. לא, זה הכל.

<u> מדברים ביחד.</u>*

<u>מירה בן ארי:</u> בואו נתחיל עם הקרנות לפני שאילן, נציג את המצב. אילן לא ירצה ללכת לפני 12 בלילה.

<u>נטלי זליחה:</u> טוב קרן פיתוח.

<u> מדברים ביחד.</u>*

<u>[7] תר"ש ישובים.</u>

<u>אילן רפאלי:</u> כן, טוב, אני רוצה להציג לכם, הצגנו את זה השבוע בוועדת כספים, ועדת הנהלה. את הנושא של מה שנקרא העורף הכספי של המועצה. אז למרות שאנחנו באמת פועלים בשיא הכוח, יחד עם הגזברית בסוף למועצה, אם זה דרך משרד הביטחון ודרך גבייה של בזק. היום נפגשנו עם מה?

<u>מירה בן ארי:</u> מתקני התפלה.

<u>אילן רפאלי:</u> מתקני התפלה, היום נפגשנו גם עם עורכי דין שעזרו לנו לעשות סקר יחסים ככה ברחבי המועצה ורוצים להכניס עוד הכנסות, אבל נכון להיום, תמונת המצב של העורף התקציבי של המועצה, הוא הוא לא מלבב בלשון המעטה. אני לא יודע אם אתם רואים את זה פעם ראשונה, אני חושב שכן. עוד מישהו פעם הציג לכם את הקרנות של המועצה ויש לנו במועצה מספר קרנות שעושות דרך אגב כסף יפה. בעקבות גם החלטות שהיו פה במליאה, זה שאנחנו מעלים את החשיפה מ-5% ל-10%, זה סך הכל הכספים צוברים ריביות-

<u>מירה בן ארי:</u> גם 5% היה במליאה, זאת אומרת זה היה 1% לפנינו. אנחנו עלינו ל-5 ועכשיו ל-10.

<u>אילן רפאלי:</u> אז יש לנו בעצם כמה קרנות למועצה. הקרן הראשונה זו קרן פיתוח, אתם יכולים לראות את הסטטוס של קרן הפיתוח, נכון להיום יש שלוש וחצי מיליון שקל שם. זו קרן שבעצם נכנסים אליה כל

הכספים של היטלי ההשבחה, מה שסורקות עושים, בעצם מעבירים לנו 90% ומשאירים אצלם 10%. הכנסות של ניירות ערך וכדומה, אז כמו שאמרתי-

עמיר שקרוב: זה נכון למתי?

נטלי זליחה: נכון לאז ששלחנו את המצגת, כיום זה 4.2. בגלל שורקות. שורקות העבירו כסף.

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: 3.477, אמרתי 3.5, לא משנה. עוד קרן שיש לנו זה קרן עודפי ארנונה, שזה בעצם כל עודפי התקציב השוטף של שנה קודמת, למשל השנה האחרונה סיימנו בעודף של 4 מיליון שקל.

יוסי דוד: של '24. נכון?

אילן רפאלי: של '25.

יוסי דוד: זה של 2024 העודף ארנונה, ה-2.100 מיליון.

מירה בן ארי: מה פתאום.

אילן רפאלי: לא הבנתי, לא הבנתי, '25 למה '24?

מירה בן ארי: זה לא דוח כספי, זה לא דוח כספי.

יוסי דוד: אני יודע, אבל צריך לקחת את זה בדוח הכספי.

נטלי זליחה: לא, זה כל יום מתעדכן.

מירה בן ארי: לא, זה בפועל. אתם רואים מצב בשידור חי.

יוסי דוד: נכון, אבל לא כולל את '25. בסדר, לא כולל את '25.

מירה בן ארי: כן, זה עדיין לא כולל.

אילן רפאלי: לא, אמרתי, זה לא כולל. אמרתי שסיימנו את הזה בשנה שעברה בעודף של 4 וזה גם עתיד להיכנס לפה, עדיין לא סיימנו את ה-

נטלי זליחה: אנחנו מחכים לאישור מבקר.

אילן רפאלי: אז זה שמה 2.117, בסדר? סך הכל תעשו את כל הדבר הזה, זה סביב ה-5 מיליון שקל, בסדר? כל ה, מה?

יוסי דוד: 5.5.

שי כהן: היא אמרה 4.2.

אילן רפאלי: בסדר, זה לא קריטי, 6 מיליון, בסדר, אין בעיה. יש עוד כמה קרנות שהן קרנות מאוד ייחודיות, זאת אומרת אפשר להוציא את הכספים מהקרן הזאת רק לטובת לטובת ביוב, אז יש את קרן השפעה ושימור קווי הולכת ביוב, והשני זה היטלי ביוב. קודם סקרתי בפניכם את הפעולות שאנחנו עושים עכשיו בכל מה שקשור לביוב אז אנחנו מוציאים את זה מהקרן הזאת, אתה לא יכול להוציא שום דבר אחר, אני לא יכול לקחת את הכסף מפה, לקחת אותו לפתח גינה ציבורית או לבנות גינת-

שי כהן: מה ההבדל בין שימוש ב, זה לכל מה שביוב אתה יכול לקחת את זה שאתה רוצה?

אילן רפאלי: כן.

שי כהן: למה הם לא, סתם, למה הן לא מאוחדות?

אילן רפאלי: יש איזו הפרדה. יש עוד קרן שנקראת קרן ערכי שיערוך שהיא כתוצאה מהכנסות מרווחי ניירות ערך.

נטלי זליחה: אבל היא זמנית, היא רק כאילו מכניסים ואז ישר כאילו-

אילן רפאלי: כן, היא כל פעם מכניסה ואז היא מתפזרת.

אילן רפאלי: פה, ל-3.4. הקרן האחרונה זו קרן די חדשה, לאור מה שנקרא, דברים שלמדנו גם מעמיר שקרוב, בסדר? פתחנו קרן ייעודית לטובת שיקום מים, כרגע יש שם 226 אלף שקל.

<u>מדברים יחד.</u>

<u>אילן רפאלי:</u> זה משהו אבל שאתה רואה, אני לומד ממך. בקיצור, אנחנו משתמשים בקרן הזאת לטובת אחזקה, סליחה לא אחזקה, פיתוח תשתיות מים. עוד פעם, במקומות, זה לאירוס ועיינות, זה לא לשאר הישובים.

<u>מדברים יחד.</u>

<u>אילן רפאלי:</u> טוב, עכשיו, בשורה התחתונה, אני רוצה להראות לכם שיש לנו פה כרגע, עזבו כרגע את ה-3, 4 ואת הזה, יותר חשוב להסתכל כרגע על 1 ו-2, שזה הכספים היותר רלוונטיים. מה, מה? רגע, רגע, שנייה. מה 10 מיליון?

<u>מדברים יחד.</u>

<u>עמיר שקרוב:</u> עכשיו השלוש ארבע אמרנו 4.2.

<u>אילן רפאלי:</u> 4.2 עוד שתיים.

<u>עמיר שקרוב:</u> רגע, אבל אמרת שזה לא כולל 25'. 23-24.

<u>אילן רפאלי:</u> בסדר, כן, אבל עכשיו תסתכל, אני סופר את הכסף במדרגות.

<u>מדברים יחד.</u>

<u>אילן רפאלי:</u> בינתיים התנועת נוער ב-

<u>מדברים יחד.</u>

<u>אילן רפאלי:</u> יש לנו עורף של 6 מיליון שקלים.

<u>גדי אפק:</u> אילן, אם הגשת עכשיו 5 מיליון, זה צריך להביא 5 מיליון מהבית נראה לי, כל המספרים.

<u>אילן רפאלי:</u> נכון, זה המספרים, מה לעשות. לא סתם אני מציג לכם את זה.

<u>גדי אפק:</u> איפה היית בערב?

ישיבת מועצה - 12.5.26

יוסי דוד: הנה החמש.

מירה בן ארי: הנה החמש, 3 ועוד 2.

אילן רפאלי: חברה, תנו לי להמשיך. עכשיו, אנחנו עשינו עבודת מטה מול כל היישובים. קיבלנו את הבקשות של כל היישובים לטובת פיתוחים. רוב הפיתוחים, בוא נגיד 80% מהמקרים, זה דברים שקשורים לכבישים, מדרכות וכדומה. את כל, בעצם, אני לא מציג לכם את זה פה, אבל יש פה ממש מצגת שלמה בנושא הזה. אני ביקשתי גם מהיישובים לקבל סדר עדיפות לכל פרויקט כזה, לקחתי את הפרויקטים המרכזיים שכל יישוב ביקש והעברתי את זה לקבלן. ונתן לי הערכות לטובת קבלת אומדן. בשורה תחתונה, אנחנו מדברים פה על עשרות מיליוני שקלים שהיישובים מבקשים, ובצדק, כן? חשוב להגיד בצדק, המצב לא טוב מבחינת תשתיות. מבחינת הפיתוח של היישובים. ואנחנו עכשיו בשלב הזה, אנחנו צריכים להחליט. חברה, יש לנו בקשות של עשרות מיליונים, אני שוב אומר, מוצדקות. אני מכיר כל מקרה ומקרה. מכל מה שקשור לטבלאות שהיישובים הביאו, אני הלכתי אחד, אחד, ובדקתי את זה, אני אומר את זה במלוא הכנות. אז יש מצד אחד צרכים, מצד שני תראו את המצב, 6 מיליון שקל. אנחנו צריכים עכשיו במצב הזה לקבל החלטה. אם אנחנו עכשיו מקצים כסף כמו שעשינו עד כה, שהעברנו, פתחנו תב"רים ליישובים, מקצים איזה סכום של כסף, אם כן אז כמה כסף. מתוך דאגה לעתיד, כרגע יש לנו רק 6 מיליון שקלים.

יוסי דוד: אני מציע שאולי נעלה השלב וניתן את מה שישיבת ההנהלה להנהלת כספים הגיעה למסקנה פחות-

אילן רפאלי: אני יכול להגיד. אז באמת אנחנו הצגנו את זה בישיבת ועדת הכספים, ישיבת הנהלה ביום ראשון, ולאור המצב התקציבי הנוכחי, בסדר? אני אומר שהוא נוכחי, מתוך הבנה שכנראה בזכות עבודה מאומצת של המועצה, כמו שאמרתי, שהגזברית מובילה, אנחנו נקבל תוספת כזאת או אחרת במהלך החודשים הבאים. נכון להיום, עד שתתבהר תמונת המצב, אנחנו לא נשקיע ונעביר כספים לטובת פיתוח היישובים. חוץ מהדברים השוטפים שאנחנו עושים היום, דרך אגב, היום אנחנו בלי שום קשר, אנחנו מקבלים כל הזמן בקשות לעמודי תאורה ובקשות לסתימת חורים ובקשות לתיקוני גני משחקים וכדומה, זה לא סותר, בסדר? הדברים המרכזיים שהתבקשתם לעשות במסגרת המסמך שגיבשנו של תר"ש, אנחנו כרגע נשהה את זה. אנחנו נדון בזה במליאה בעוד כמה חודשים ונראה את התמונות.

דודי קימלוב: לא, למה, למה? קודם כל, הייתה החלטה גם של ועדת כספים. הייתה כבר החלטה בנושא הזה,

אילן רפאלי: דודי. של מי?

דודי קימלוב: של ועדת כספים, ועדת ישיבת הנהלה.

אילן רפאלי: רגע, רגע.

יוסי דוד: רק קצת אני אעזור דודי.

דודי קימלוב: לא, אל תעזור לי. אני לא מוכן לזה, מה זאת אומרת?

אילן רפאלי: יוסי-

דודי קימלוב: אנחנו מדברים דבר אחד, עכשיו אתה אומר לי-

יוסי דוד: לא, אנחנו מדברים שכן רוצים לחלק, רגע. תן לי להסביר.

דודי קימלוב: אז למה אתה מחכה?

יוסי דוד: רגע דודי, אני אסביר לך רגע. איילת, תסבירי בבקשה.

איילת קוך מורדוך: תקשיב. אתה מעודכן במה שגאליה הגישו? הבקשה-

דודי קימלוב: זה לא מעניין, זה לא מעניין.

** מדברים ביחד.*

דודי קימלוב: אני מודע לכל הדברים האלה, אף אחד לא יוצא עם מלוא אמתחתו בידו, אני מודע גם לזה, אנשים כולם רוצים שנהיה בית מרקחת, זה לא יעבור, אבל יש, את יודעת, סדר עדיפויות, ועבדנו עם טבלה ארוכת ימים כבר, בסדר? מעל חצי שנה, שעבדנו על זה אינספור פעמים, ושוב ושוב עם סיורים, ועם מהנדסים, ועם בעלי מקצוע, ועם הערכות מחיר, ועם אלף ואחד הדברים, ואנחנו פה בהמתנה של כלום. אז עכשיו, אפשר להתחיל, לצאת לדרך עם משהו, על מנת להתחיל להניע את התהליך הזה. אי אפשר לבוא לציבור ולהגיד לו הבטחנו לך, לא יודע, תחנת אוטובוס, זה יפה, אני לא מזלזל בכלום, דברים קורים. אבל מצד שני, אנחנו גם צריכים לדאוג לתשתית של כבישים מדרכות, כבישים בעיקר, כי יש פה סכנות בטיחותיות.

** מדברים ביחד.*

<u>אילן רפאלי:</u> אני רוצה להתייחס. דודי, אני רוצה להתייחס, בסדר? דבר ראשון, זה תמונת המצב הנוכחית, בסדר? יש כמה אפשרויות. אפשר לחכות עוד כמה חודשים לראות מה מצב ה, רגע, שנייה, תן לי לדבר, שנייה, אני אדבר, אני אסביר. אתה עכשיו רוצה לפרק את ה-6 מיליון שקלים? למה אתה רוצה? זה מה שאתה רוצה לעשות?

<u> מדברים יחד.</u>*

<u>דודי קימלוב:</u> מחר נוציא מכתב שאחריות על המועצה על כל סכנה בטיחות שתקרה.

<u>אילן רפאלי:</u> הסכנה הבטיחותית אנחנו מטפלים, דודי-

<u>דודי קימלוב:</u> לא אתה לא מטפל.

<u>אילן רפאלי:</u> אני מטפל ועוד איך.

<u>דודי קימלוב:</u> זה לא נכון.

<u> מדברים יחד.</u>*

<u>אילן רפאלי:</u> חבר'ה, היום אנחנו מטפלים באחזקת שבר, אנחנו נותנים מענה, זה לא נכון. זה שבאמת בגאליה כביש 6 בהרס שנה-

<u>דודי קימלוב:</u> לא

<u>אילן רפאלי:</u> כמה סנטימטר.

<u>דודי קימלוב:</u> אנשים דופקים שם את המכוניות-

<u>אילן רפאלי:</u> דודי, תן רק להשלים ותתייחס, בסדר? דודי, רגע, אני רוצה, להשלים ותתייחס, בסדר? יש אפשרות, רגע, שנייה, לחכות כמה חודשים לראות מה התנועת מצב. רגע, התוכנית לא נגנזת, חבר'ה, זו התוכנית. יש תוכנית, עשינו ניתוחים, עשינו הכל טוב ויפה, לחכות ולראות. זו אפשרות ראשונה. אפשרות שנייה, להעלות ארנונה, בסדר? להעלות ארנונה, להבין שזה המצב הכספי של הזה, זה להעלות ארנונה ושעוד יהיו מקורות הכנסה. אפשרות שלישית, אפשרות זו הדרך, לקחת הלוואות. צריך לקחת הלוואות. בסדר?

מירה בן ארי: סלילה ותיעול. סלילה ותיעול-

דודי קימלוב: כי אסטרטגית לא רוצים, עזוב נו. כל מיני דברים. ככה זה. אז אפשר לראות, תשמע, אם עושים גבייה, גבייה צריכה להיות אמיתית. כשלא עושים גבייה כי חוששים מדברים, אז זה לא תקין, נקודה. יש מיסים שניתן לגבות אותם. מעסקים לדוגמה, כל מיני דברים, כמו אשפה, כמו זה, כמו זה, כמו זה שלא תקין, לא תקין, בעיניי לא תקין.

מירה בן ארי: גם תיעול וסלילה, חברים, מאיפה מממנים תיעול ; וסלילה בכל עיר ובכל ארץ מדינת ישראל?

** מדברים יחד.*

יוסי דוד: דודי, אנחנו דיברנו על זה גם. מה שההצעה יכולה להיות, יש כרגע 5 מיליון, כלומר נחליט שאנחנו רוצים לקחת מתוך זה 4 מיליון ולחלק. אם נחלק את ה-4 מיליון לפי חלוקה של תב״רים כמו שחילקנו לפני כן כחלק יחסי, נגיד גאליה, יצא לה לקבל 500 אלף שקל, רגע, רגע. ה-500 אלף שקל זה לא יהיה אפילו למדרכה או לאחרים.

דודי קימלוב: תן לנו להתנהל עם זה.

מירה בן ארי: לא התנהלתם עד היום עם התב״ר.

יוסי דוד: דודי, אבל רגע-

דודי קימלוב: תביא לי 500-

יוסי דוד: דודי אבל רגע, יש הצעה יותר טובה. ההצעה שאם מחכה לאוקטובר, זה עוד 4-5 חודשים. הארבעה מיליון האלה יהיו לנו עוד בקופה.

דודי קימלוב: מעולה, אז אנחנו, יש לנו את היכולת לגשר, אנחנו ניקח את הגישור הזה ונקבל את הכסף חזרה.

יוסי דוד: אתה רוצה לחלק עשרה מיליון עכשיו?

דודי קימלוב: לא, אנחנו מדברים על היישוב-

ישיבת מועצה - 12.5.26

יוסי דוד: אנחנו רוצים לחלק לכל הישובים.

דודי קימלוב: יוסי בוא, אני, כסף ביד משקר. כשאתה מקבל, אתה מתחיל לפעול. זה הדבר היחידי. תביא את הכסף אנחנו כבר נדאג לביצוע הכל-

יוסי דוד: איך תפרוט את החצי מיליון.

דודי קימלוב: אני אקח פה הלוואת גישור, בסדר? מה זאת אומרת? יש את הכסף במושב.

יוסי דוד: אתה תיקח את זה.

דודי קימלוב: לא הלוואה, לא הלוואה, אמרתי כמו. יש לנו כסף-

** מדברים יחד.*

דודי קימלוב: חוץ מזה, מה את אומרת איילת? למה את אומרת-

איילת קוך מורדוך: לא אני פשוט לא מבינה מאיפה הכסף.

דודי קימלוב: מה אכפת לך.

איילת קוך מורדוך: אוקיי אני אומרת-

דודי קימלוב: אנחנו גובים מהציבור, יש לנו אפשרויות, אולי אפשר לתעדף לדברים אחרים.

איילת קוך מורדוך: מה עם חלוקה שוויונית? כשם שגאליה מקבלים אני מבקשת למה כפר הנגיד לא?

עופר אלכסנדר: אבל לא הבינו אותך, שניה. דודי, דודי, לא הבינו אותך. תחזור עוד פעם.

דודי קימלוב: אתה אומר יוסי, אתה תקבל עכשיו 5 מיליון שקל. בסוף שנה אתה תקבל עוד 500. למה? אתה לא יכול ב500 לעשות משהו?

יוסי דוד: כלום.

דודי קימלוב: מי אמר שכלום? וואו, יוסי, אתה לא מודע לעניין. גם אילן, אתה נתת הערכת שווי גבוהה מדי בעיניי.

אילן רפאלי: לא גבוהה מדי, לא נכון. הסברתי את זה בישיבת הזה, יש שם לעשות. לקרצף את כל הכביש, יש שם פערים של לפי 10 סנטימטר, רגע, יש שם שכבה רצינית שצריך לשים של אספלט, צריך לעשות שם ניקוז, צריך לעשות שם מדרכות, זה הרבה מאוד עבודה-

דודי קימלוב: אז מה, אין כסף, בסדר.

מירה בן ארי: צריך להיערך לאירוע.

יוסי דוד: אבל אנחנו דיברנו על זה.

דודי קימלוב: לא דיברנו, לחכות דקה. אל תהיה לי עכשיו-

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: לא, אבל מה זה תסביר? קודם כל, זה נפתח לדיון פה. זה לא סתם נפתח פה לדיון, וזה בסדר שיהיה דיון.

גדי אפק: אז תעלה הצעה להצבעה.

אילן רפאלי: אני עוד פעם, לאור המצב הנוכחי, ההמלצה שלי, כמו שאתה בוועדת זה, זה לחכות כמה חודשים. דרך אגב, במצגת הזאת יש כבר חלוקה לפי בתי עם, לפי תושבים, יש מפתחות, הכל כבר נמצא פה. בסדר, אבל אנחנו רוצים לחכות שיהיה קצת כסף, שיהיה בשר. אין בשר, אין כלום. מה לחלק את-

** מדברים יחד.*

דודי קימלוב: אנחנו רצינו לצאת לתכנון, ואז אמרנו, אוקיי, בואו נחכה שיהיה מכרז תכנון. שיהיה מכרז תכנון, חודשים חיכינו ועכשיו יש תכנון. אבל מה, אין כסף. אין כסף, זאת האמת, מה לעשות, אין כסף. אבל מה-

אילן רפאלי: אתה רוצה שניתן תמונת מצב שקרית? אין כסף, זה המצב. אני משקף לך את המצב.

<u>מדברים יחד.</u>

<u>מירה בן ארי:</u> אבל יש לך היום, גם במתווה הזה, במפתח, לא, אין לך שום ייעוד. אתה יכול לקחת למה שאתה רוצה.

<u>מדברים יחד.</u>

<u>עופר אלכסנדר:</u> מה שדודי אומר, בתוך הסכום הקטן הזה יחסית עושים חלוקה שוויונית נכון? לפי המפתח החלטה של כל ישוב תהיה אם הוא רוצה לנצל אפילו את הסכום הזעום הזה להמשך הפרויקט? זה יכול להיות, אני בעד.

<u>מירה בן ארי:</u> הצעה טובה.

<u>דודי קימלוב:</u> אני אומר, בחיים נותנים, לוקחים. אני רוצה שתיתן.

<u>מדברים יחד.</u>

<u>מירה בן ארי:</u> אבל אני רוצה לשמוע את ההצעות לסדר יום ונצביע עליהן, פשוט מאוד. מי יש לו הצעה?

<u>אילן רפאלי:</u> הצעה אחת זה לקחת את הסכום, זה לא 5.5 כי עכשיו גם קיבלתם פה בתב"רים של המידע. הגזברית הציגה, לוקחים לפה, לוקחים לשם, זה יהיה פחות, אבל לא משנה. לוקחים את הכסף, איקס כסף.

<u>מירה בן ארי:</u> אין הכל, אין הכל. זה מקסימום מיליון יחידות.

<u>אילן רפאלי:</u> מיליון אחד?

<u>מדברים יחד.</u>

<u>מירה בן ארי:</u> חברים, חברים, די, די, אנחנו מעלים להצעות. כל אחד שמעלה הצעה אומר מה הסכום לחלוקה ומה ההצעה שלו, מה ההצעה שלו לסדר יום, בבקשה. נתחיל כאן, מישהו יש לו כאן הצעות? דודי. כן.

<u>דודי קימלוב:</u> 4 מיליון שקלים, 70-30, כמו שהחלטנו לפי המפתח הזה. זהו זה.

<u>מירה בן ארי:</u> להישאר עם מיליון אחד בקופה.

אילן רפאלי: מה זה 30-70? תקשיב, אני לא רוצה לקפח. כל אחד יקבל מה שמגיע לו.

מירה בן ארי: מה זה 30-70?

** מדברים יחד.*

דודי קימלוב: אילן, זה לא לקפח. הוא לא מקפח.

יוסי דוד: לא, לא, דודי, לפי המפתח הקודם, אל תבלבל.

דודי קימלוב: אז מה אמרתי, 70-30-

יוסי דוד: עזוב 70-30.

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: טוב, אז ההצעה של דודי זה להשאיר מיליון שקל בקופה של המועצה ולחלק את הזה לפי זה.

דודי קימלוב: תכנון לוקח זמן.

אילן רפאלי: בסדר, זו ההצעה שלך, אוקיי.

מירה בן ארי: בואו נשמע את הצעות. אבל בסדר, ההצעות עולות לדיון.

אילן רפאלי: הצעה נרשמה, דודי. כן, מה עוד?

מירה בן ארי: מי עוד?

עופר אלכסנדר: אני משתתף בהצעה הזו.

מירה בן ארי: בסדר, זה יעלה לסדר יום. יש עוד מישהו שיש לו?

יוסי דוד: רגע, מה שאני מחזק את דודי, הכוונה היא לפתוח תב"רים לפי החלוקה שאנחנו אומרים לכל יישוב, בסדר?

מירה בן ארי: לא משנה, מה הוא אומר? 4 מיליון להוציא.

יוסי דוד: ואז באוקטובר זה לא שולל את זה, שבאוקטובר נובמבר שיהיה תב"ר, תהיה הקצאה נוספת בעזרת השם, שבהקצאה תיכנס לאותו תב"ר, נאמר סכום מסוים ואז זה יהיה סכום גדול יותר. זאת אומרת, יהיו שתי פעימות. יהיו שתי פעימות, זה מה שאתה אומר.

עופר אלכסנדר: דרך אגב. כל ישוב יחליט אם הוא רוצה או לא.

** מדברים יחד.*

יוסי דוד: רגע יש לי הצעה, מירה יש לי הצעה.

מירה בן ארי: אני לא יכולה לשמוע, זה לא משנה לאן זה ייכנס-

יוסי דוד: הדו"ח הכספי אמור להגיע מאושר על ידי, של שנת 25' אמור להגיע בחודש הקרוב, בסדר? הוא יגיע מאושר, הוא יגיע למליאה הבאה שלנו, אנחנו נאשר אותו, נכון?

מירה בן ארי: כן.

יוסי דוד: זה יוצר לנו אוטומטית, בהנחה, עוד 4 מיליון שקל.

מירה בן ארי: נכון.

יוסי דוד: זאת אומרת שאנחנו יכולים-

מירה בן ארי: שנראה את זה שזה אכן ככה בוא.

יוסי דוד: זאת אומרת, אנחנו יכולים להחליט ארבעה, חמישה, שישה, שמותנה בזה שנקבל את המאזן מאושר לקבל אישור, ואז יהיה לנו את הכסף.

מירה בן ארי: אני לא רוצה שום דבר כזה. ואם, ואם ואם. לא, כי היום אנחנו רוצים את הכסף, היום.

יוסי דוד: לא אי אפשר, תוציא כשיהיה המאזן.

מירה בן ארי: אז במילא נדחה את הזה, המשמעות היא, מה אתה רוצה, החלטת פוסטר?

ישיבת מועצה - 12.5.26

<u>אילן רפאלי:</u> בואו נדחה את זה לישיבה הבאה.

<u>מירה בן ארי:</u> בדיוק.

<u>יוסי דוד:</u> דודי לישיבה הבאה יהיה יותר כסף.

<u> מדברים יחד.</u>*

<u>אילן רפאלי:</u> בישיבת מליאה הבאה אנחנו נדע אם ה-4 מיליון שקלים נכנסו למאזן שלנו? לקרן?

<u> מדברים יחד.</u>*

<u>מירה בן ארי:</u> מחר אנחנו לוקחים הלוואות אם אנחנו נשארים עם מיליון סטייה אחת וזה בחודש אחד נגמר הסיפור.

<u>אילן רפאלי:</u> טוב, לפי דעתי יש פה שתי הצעות, או לקחת, חבר'ה, ההצעה הראשונה-

<u> מדברים יחד.</u>*

<u>אילן רפאלי:</u> נכון, נכון, זה בסדר. אני באתי להגיד את זה. אז אפשרות ראשונה בעצם לאשר את ההחלטה של ועדת כספים של ישיבת הנהלה מיום ראשון האחרון, זה שאנחנו דוחים את ההחלטה. בסדר, עד שנקבל תמורת מצב עדכנית בהתאם לכספים שיכנסו-

<u>יוסי דוד:</u> לא, בהתאם לאישור הדו"ח כספי.

<u>אילן רפאלי:</u> כן, נו, זה מה שאני בא להגיד, יוסי, תן לי לדבר, נו.

<u>מירה בן ארי:</u> ב31.5 צריך להגיש את המסמך. אני אבדוק לכם. דבר שני, הוא גם יכול לאחד, אוקיי? אבל ישיבת מליאה הבאה ב-7.7, אז יש זמן.

<u>אילן רפאלי:</u> טוב, אז האפשרות הראשונה זה לדחות את ההחלטה, בסדר? לאשר את ההחלטה של ועדת כספים וכשתתקבל, יתקבלו הכספים לאחר אישור המבקר ומשרד הפנים-

<u>יוסי דוד:</u> כדי שנוכל לחלק יותר כסף.

אילן רפאלי: כדי שנוכל לחלק יותר כסף, נכון, והאפשרות השנייה זה לקחת את הסכום שיש היום, להחליט כמה מתוכו לוקחים ומחלקים את זה לפי הנוסחה. אז אני מציע לעשות הצבעה על שתי ההצעות האלה.

** מדברים יחד.*

מירה בן ארי: בוא אני אגלה לך סוד, אני לא נותנת ליוסי.

** מדברים יחד.*

דודי קימלוב: הצעה שנייה. אני רק אומר, אני רוצה אבל לעשות זכויות לתכנון. אפשר? תודה. עבר.

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: טוב, אז רגע, צריך לעשות הצבעה. רגע, האפשרות הראשונה, להרים אצבעות בבקשה. האפשרות הראשונה זה לדחות את זה לישיבת המליאה הבאה. להצביע בבקשה. האפשרות השנייה לקחת את התקציב עכשיו ולחלק אותו לפי המפתחות.

דודי קימלוב: השאלה כמה

אילן רפאלי: לא יודע, לפי ההצעה שלך.

מירה בן ארי: ארבעה מיליון.

אילן רפאלי: אחד, שתיים.

שרי כהן ארזי: אוקיי.

אילן רפאלי: יופי, אז הרוב הצביע לאפשרות הראשונה, בסדר?

תומר קרטשטיין: רגע, בעניין האפשרות הראשונה, שוב אירוס, ועד שלא יכנס-

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: האירוס לא נכלל בתוכנית חלוקה.

תומר קרטשטיין: למה? לא מוכנים.

אילן רפאלי: לא נכלל. אני לא משנה כלום.

** מדברים יחד.*

תומר קרטשטיין: כמו כל היישובים, צריך להכיר בתקציב בתב"רים.

אילן רפאלי: ממש לא, ממש לא. אתה משנה פה משהו? תביא את זה לישיבה. אתה לא יכול לשנות משהו-

עמיר שקרוב: לא הבנתי. איך אנחנו בחלוקה הקודמת, הם קיבלו?

מירה בן ארי: ברור. הם קיבלו כי זה מבנה ציבור וסגרנו את זה בתב"ר למבנה ציבור שהיה של המקום.

יוסי דוד: אז להם נדון-

אילן רפאלי: מה נתון? מה זאת אומרת? מה אתה משנה את ההחלטה?

יוסי דוד: לא שיניתי.

מירה בן ארי: לא שילמו לכם כלום. חברים, דברים כאלו-

** מדברים יחד.*

אילן רפאלי: בישיבת המליאה הבאה נקבע חלוקה בהתאם לוועדה הכספית, יעלה לדיון גם הנושא של הייעוץ, בסדר? כנראה ה-4 מיליון שקלים שקיבלו עכשיו זה לא מספיק לכם. תודה רבה לכולם. תודה רבה לכולם.

החלטה: מליאת המועצה דוחה את ההצבעה על תר"ש ישובים למליאה הבאה.

[8] תב"רים.

מירה בן ארי: נתחיל בתב"רים פה. חברים, תב"רים, רצינו לעייף אתכם יותר שתצביעו מהר. אנחנו משאירים את הדברים הטובים.

נטלי זליחה: סגירת תב"רים. תב"ר 513, שדרוג מערכות ביוב, נסגר מיצוי מלא. 544, תכנון מועדון אירוס בית העם, נסגר מיצוי מלא. 546, ציוד ביטחון מוס"ח, נסגר מימוש מלא. 553, רכישת ציוד ביטחון מוס"ח, נשאר 70 אגורות. 626, החלפת פחי אשפה, ניצול מלא, נסגר.

מירה בן ארי: מוס"ח, מוסדות חינוך.

** מדברים יחד.*

נטלי זליחה: ת.ב.ר 626, של החלפת פרויקט אשפה, סיימנו את הפרויקט, ניצול מלא, מבקשת לסגור. 628, צביעת סוכת הצלה, רט"ג, ניצול מלא, מבקשת לסגור. 629 סגירת חסקה הצלה של רט"ג גם, ממוש מלא בסגירה. 632 שילוט חופים עד 2023, ניצול מלא בסגירה של רט"ג גם. 638 פיתוח, פיתוח, מה זה?

** מדברים יחד.*

יוסי דוד: סליחה, רגע, יש הסתייגות פה. זה מינוס פה, זה לא, הוא ניצל יותר.

מירה בן ארי: יוסי, עצבנת אותי. בוא, בוא יוסי, בוא.

יוסי דוד: למה הוא קיבל? זה למפרע. קיבל יותר. גדי תודה, גדי.

מירה בן ארי: הוא לא מודה על זכויותיו. אני מייצגת אותך גדי.

יוסי דוד: אבל המינוס, איפה המינוס?

גדי אפק: עשו משהו טוב עם זה, זה מה שחשוב.

נטלי זליחה: פיתוח נטעים זה הדבר הדו-שנתי שהיה ליישובים, נסגר מימוש מלא. 644 סימון כבישי בטיחות, נשאר 3,305, אין מה לעשות עם זה, סוגרים. יש התנגדויות?

דוברים: לא.

** מדברים ביחד.*

נטלי זליחה: פתיחת תב"רים 670, סגירת גירעון ו-

עמיר שקרוב: סופי קצת, אפשר שנראה את הזה פה?

נטלי זליחה: 670, פתיחת תב"ר 400 אלף שקל, מקרנות הפיתוח עבור ועדה מרחבית שורקות, סגירת גירעון. 671 הקמת מגרש סחבק, פתיחת תב"ר 860, מתוכם 440 ממשרד התרבות והספורט קיבלנו הרשאה וממפעל הפיס 420,000 שקל קיבלנו הרשאה.

נטלי זליחה: כן, מימוש.

נטלי זליחה: כל אלו זה כספים חדשים שקיבלנו. איך שיש לנו, אנחנו צריכים לפתוח.

נטלי זליחה: אנחנו ניגשים היום לכל פלטפורמה שיש. כל דבר. 673, הקמת מגרש משותף-

מירה בן ארי: שלא עיצבן אותי-

נטלי זליחה: לכדורגל, 420 אלף שקל ממפעל הפיס, זה מה שמירה הציגה. סקר נכסים 672, 200 אלף שקל מקרן ע. ארנונה. 674, הסבת גנים לכיתות לימוד-

מירה בן ארי: רגע, אני רוצה להתעכב על זה. אתם מודעים לעניין של סקר הארנונה? לא מגורים מסחריים. שנייה, שנייה חברים. סקר ארנונה לעסקים. אנחנו עושים סקר ארנונה לעסקים. אני צריכה את הסכמתכם לזה. לא, בסדר, צריכים להבין, זה לא רק התב"ר, המהלך, המהלך זה. לא למגורים.

נטלי זליחה: אני רק אומרת שזה גם לא מצליח להתבצע.

מירה בן ארי: כן, קיבלנו הערה ממשרד הפנים, תכירו גם וגם מהגזברית שאנחנו צריכים לצאת לסקר ארנונה למגורים. אנחנו בודקים את הנושא כרגע, בודקים את הנושא. אנחנו בודקים.

יוסי דוד: רגע, 673 תחזרי עליו.

נטלי זליחה: היא אמרה.

יוסי דוד: מה? הכסף, מקור הכסף לכל אחד.

נטלי זליחה: 674 תב"ר גם לכיתות לימוד.

יוסי דוד: לא, זה קיבלת תיקון אחר כך.

ישיבת מועצה - 12.5.26

מדברים יחד.

נטלי זליחה: אני אסביר לכם למה כמה שנים יצא ככה. בעיקרון הכסף אמור להגיע ממפעל הפיס, אבל עדיין לא קיבלנו הרשאה ואנחנו במרתון להתחיל את הפרויקט.

מירה בן ארי: אז אני רוצה לדייק ולהגיד לכם מה הסיכון כאן, אני חייבת להסביר. אנחנו קיבלנו בדיוק. אנחנו כדי לקבל את המיליון שקל האלו, אנחנו צריכים להראות תכנון. התכנון יעלה לנו כמה אלפי שקלים שאם חלילה לא נקבל, אז תדעו שאנחנו נצטרך לשלם את זה. אבל סביר להניח כי כבר יש לנו איזושהי הרשאה והבטחה לקבל, אבל אם לא נציג אז לא נוכל לקבל. אז אנחנו צריכים לפתוח את התב"ר, להראות תכנון ואז לקבל את הכסף, בסדר?

נטלי זליחה: מדובר על מיליון שקלים, כמו שאמרתי, מקרן פיתוח. כאשר אנחנו מצפים לקבל את הכסף ממפעל הפיס, במידה ולא נקבל, אנחנו נעצור את הפרויקט בעצם. עוברת לעדכון תב"רים. תב"ר 395 פיתוח אירוס, הגדלת תב"ר בעקבות הכנסות מהקרנות ברבעון הראשון. אתה רואה שאני לא שומעת?

מירה בן ארי: כשאתה אומר בשקט, אנחנו שומעים.

נטלי זליחה: 12,691,755, הגדלת תב"ר 3,700,451.03. סך הכל לאחר שינוי 16,392,206. תב"ר 614, רכישת ציוד חירום. אנחנו מגדילים את התב"ר ב-171,775, זה יעמוד על 138,620. תב"ר 618, רכישת שעוני מים, הגדלת תב"ר בסך 100,000 שקל, יעמוד על 100,487 שקל.

יוסי דוד: התקציב יהיה 150?

נטלי זליחה: לא, התקציב זה כאילו ביחס למקור. אתה רצית עמודה, בגלל זה אני עכשיו מתמקדת בעמודה שרצית, עכשיו אתה חוזר לעמודה שלא רצית.

יוסי דוד: היה תקציב 50, את מגדילה מאוד, אז זה יהיה 150.

נטלי זליחה: כרגע יש איתך 487 שקל. אני שמתי את העמודה שרצית והחזרת אותי לעמודה שלא רצית. טוב.

נטלי זליחה: תב"ר 572 תכנון מצוק חופי, מירה דיברה על זה בהקשר אחר קצת. בעצם אנחנו נסגור את התב"ר כי ההרשאה נגמרה מזמן.

מירה בן ארי: בדיוק, זה היה התכנון ולא התקבל הכסף.

נטלי זליחה: ההרשאה הייתה הרשאה ישנה שלא נוצלה עוד בקדנציה הקודמת, ובפועל היא יצאה 90,485 ש"ח, ולכן אנחנו מגדילים את התב"ר ואז סוגרים אותו. מקרנות הפיתוח. תב"ר 646, פרויקטים לחינוך קיבוץ וקהילה. מגדילים את התב"ר 22,491. התב"ר יעמוד על אפס בסגירת התב"ר. יופי.

מירה בן ארי: טוב, מאושר? כן.

נטלי זליחה: יופי, תודה רבה.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את התב"רים.

[9] דו"ח רבעון 4 לשנת 2025.

מירה בן ארי: אז עכשיו נגיע לדו"ח הרבעוני ואחר כך נעשה עדכונים ונחזור לסדר יום, טוב? בבקשה. ישראל? ישראל איתנו. אז ראיתם את הדוח הרבעוני שאנחנו צריכים לאשר. למישהו יש שאלות?

ישראל פדר: כן, אני שומע.

מירה בן ארי: יופי, תודה. למישהו יש שאלות על הדוח? כן יוסי.

יוסי דוד: הייתי בצהריים ודיברתי עם הרואה חשבון ופשוט ביקשתי אם אפשר לקבל לגבי חינוך.

מירה בן ארי: אני אענה, אני אשיב.

יוסי דוד: בסדר.

מירה בן ארי: אני אשיב.

יוסי דוד: רגע, תני לי רק להסביר את השאלה. יש גידול של 3 מיליון, נכון שזה 14 אחוז, יש גידול של 3 מיליון שקל.

מירה בן ארי: תפנה אותי לעמוד הרלוונטי.

יוסי דוד: עמוד 6,לא עמוד, עמוד 4.

מירה בן ארי: עמוד 4, שם הסעיף?

יוסי דוד: סעיף פעולות חינוך, שכר עובדי חינוך.

מירה בן ארי: שכר עובדי חינוך, כן.

יוסי דוד: ופעולות חינוך. כן. סך הכל חינוך, אם אנחנו מסתכלים על פעולות חינוך-

עופר אלכסנדר: סופי את יכולה לשים את זה על ה-

מירה בן ארי: כן, תעשי עמוד 4. על איזו שורה בדיוק, סעיף אתה מדבר?

יוסי דוד: שכר חינוך הוצאות, תראי למטה.

מירה בן ארי: איפה הבחור שיהיה למעלה בבקשה? הוא יישאר למעלה עד הסוף. אנחנו מדברים על שכר, איפה? סך הכל?

יוסי דוד: יש סך הכל, ויש שורה לפני כן, פעולות חינוך.

מירה בן ארי: פעולות חינוך.

יוסי דוד: פעולות חינוך.

מירה בן ארי: וסך הכל-

יוסי דוד: הסך הכל מתחת, 25 מיליון.

מירה בן ארי: על איזה שורה אתה מסתכל? על פעולות חינוך 45% , על זה אתה מדבר?

יוסי דוד: אחד, כן, אבל זה להתקזז, העברתם איזשהו סעיף שהעבירו מיליון וחצי.

מירה בן ארי: אז רגע, זו השאלה, אני רוצה לענות.

יוסי דוד: השאלה, חריגה של 3 מיליון שקל, אפ יודעים איפה זה בא לידי ביטוי? באיזה סעיפים?

מירה בן ארי: בהחלט, זה לא חריגה. אני אשים, אם יש משהו לרואה חשבון? שניה, אם יש משהו לרואה חשבון לחדד אותי. אז אני אשמח לשמוע. תראה את הסעיפים האחרונים. מה שקורה בעצם, שאנחנו דייקנו את הסעיפים. ונהגים במקום בשכר עובדים, נהגים של אוטובוסים, הם נכללים, מה שצריך על פי חוק, בשכר של עובדי חינוך. זה השיוך הנכון לעשות-

יוסי דוד: המיליון, זה המיליון וחצי שעברנו למטה ל-45%.

מירה בן ארי: ועל כן ירדו האחוזים, כפי שאתה רואה, בדברים אחרים, גם בפעולות אחרות של אפס וגם בשכר, אתה רואה את הכמה מיליונים שיורדים שם בדברים האלו. כי הייחוס שלנו, כפי שאמרנו, שעבדתי דירות בכנסת, איך אפשר בעצם להגדיל לנו? אנחנו צריכים להוכיח גם שבעצם להגדיל לנו את התקציב להסעות, אנחנו צריכים לשייך אותו לחינוך כדי לדרוש אותו. ועל כן, זה הסעיפים הרלוונטיים. שאלה הבאה.

יוסי דוד: לא, לא ענית לי.

מירה בן ארי: מה לא עניתי לך?

יוסי דוד: אז אני אסביר לך.

מירה בן ארי: זה על חשבון סעיפים אחרים של שכר עובדים.

יוסי דוד: מירה, עזבי שכר עובדים זה בסדר, שכר זה קבוע. יש עובד, את משלמת, אין עובד, את לא משלמת.

מירה בן ארי: לא. אני מסבירה עוד פעם. זה עבר מסעיף לסעיף.

יוסי דוד: אני יודע, מיליון וחצי עבר מסעיף אחד.

מירה בן ארי: לא, יש שני סעיפים.

יוסי דוד: מירה, תסתכלי על סך הכל.

מירה בן ארי: שני סעיפים.

יוסי דוד: מירה, עזבי על סך הכל. יש לך פה 22 מיליון שקל תקציב, שיצא 25,500,00 בפועל. בסדר? זה סך הכל. כולל שכר, כולל נהגים, כולל ספקים, כולל כל ההוצאות שקשורות-

מירה בן ארי: יש שני סעיפים.

יוסי דוד: בסדר, אבל סך הכל-

מירה בן ארי: שני סעיפים שהתקזזו לסעיף אחד של החינוך.

יוסי דוד: אבל מאיפה ה-3 מיליון תוספת 14%? על מה זה בא?

מירה בן ארי: זה לא תוספת.

יוסי דוד: על יותר ספקים, יותר הסעות, יותר-

מירה בן ארי: אני מסבירה לך.

נטלי זליחה: זה דבר שני שקיבלנו את ההסעות בלי קשר להתייקרויות. יש ברגיל-

מירה בן ארי: לא הבנתי-

יוסי דוד: מירה.

מירה בן ארי: אין שום, רגע. הרואה חשבון הסביר לך?

יוסי דוד: לא, הוא לא הסביר לי. הוא אמר שיבדוק, הוא יחזור וייתן לי תשובה היום בערב.

מירה בן ארי: רואה חשבון, בוא בבקשה-

יוסי דוד: תני לו, אולי שיסביר את זה.

ישראל פדר: כן, אני שומע. כן, אני עשיתי היום ניתוח מדויק לבקשתו של יוסי. שומעים אותי? כן, יש גידול מסוים בהוצאות חינוך, הרוב הרוב נושא ההסעות.

מירה בן ארי: טוב, ישראל, אני מצטערת, אנחנו נפגשים לשמוע אותך ואני לא יכולה לדבר ככה. תכף, שנייה, שתשפר את הדברים. תורידי אותו מזה, אני לא מוכנה לדבר ככה. או שהוא יבוא להציג או שהוא יוריד אותו. גמרנו, להוריד אותו. עכשיו ככה, שני דברים אני רוצה להגיד, סליחה, חברים, בבקשה. בבקשה, אנחנו מנסים להתייעל, אנחנו מנסים להתייעל. יוסי, אתה חבר ועדת הנהלה וכספים. הדברים האלו היו, וזה היה

בפניכם, ההנהלה אישרה את הדו"ח, אוקיי? אנחנו לא אמורים לדון בזה כאן ברמת מליאה וזה פעם אחרונה שזה קורה.

יוסי דוד: מירה, בואי נעשה סדר.

מירה בן ארי: לא, אנחנו עשינו את הסדר.

יוסי דוד: כשבישיבת הנהלה העליתי את זה-

מירה בן ארי: עכשיו, מעבר לזה-

יוסי דוד: רגע מירה, אף אחד לא נתן תשובה, אף אחד לא.

מירה בן ארי: יוסי-

יוסי דוד: אני רוצה לענות לך.

מירה בן ארי: אפשר להצביע גם נגד. זה בסדר.

יוסי דוד: מירה, אני לא רוצה להצביע נגד. קודם כל אתם תבינו ממה ההוצאה הזאת, תבינו אתם. אני לא מקבל תשובה מאף אחד.

מירה בן ארי: אבל אנחנו מנסים להסביר לך.

נטלי זליחה: כשאמרתי לך תחכה לדבר עם הרואה חשבון אמרת לי לא, תציגי את זה-

יוסי דוד: נטלי, אל תתני לי לענות לך, את זרקת אותי ל-

נטלי זליחה: אתה ראית שאני באמצע ישיבה.

יוסי דוד: נטלי, סליחה, זו לא התייחסות.

נטלי זליחה: אתה רואה שאני באמצע ישיבה?

יוסי דוד: זו לא התייחסות, סליחה.

מירה בן ארי: סליחה, חברים-

יוסי דוד: את יכולה להגיד אין לי זמן אני לא-

מירה בן ארי: יש לנו המון.

יוסי דוד: טוב, מירה, בואי נרד מזה. תעשו מה שאתם רוצים.

אילן רפאלי: לא מה זה לא-

יוסי דוד: בואו תרדו מזה, אני אין לי בעיה-

מירה בן ארי: אנחנו לא מסתירים דברים.

יוסי דוד: הכל בסדר.

מירה בן ארי: אנחנו עושים את הדברים שיהיה הכי תקין שאפשר.

יוסי דוד: לא את אומרת לי פעם אחרונה. כאילו מה אני ילד קטן אני לא מבין. מה זה פעם אחרונה?

מירה בן ארי: אני אומרת זה לא עניין של זה, זה עניין של יעילות הדיון. אם יש דיון ועדת כספים בהנהלה, זה צריך להיות שם.

יוסי דוד: היה דיון? לא היה דיון.

מירה בן ארי: אז לא היה, אז למה אישרת?

יוסי דוד: מה זה למה אישרתי?

מירה בן ארי: עבר כל הימים, אנחנו לא אמורים כאן עכשיו להתחיל לפתוח. הדיון צריך להיות מקצועי, היית מקבל-

יוסי דוד: אז אל תאשרי את זה היום, תאשרי את זה בישיבה הבאה.

מירה בן ארי: אין בעיה, לא מאושר, הלאה. שלום, יאללה. הוא יבוא ישראל יבוא לכאן, לא מאושר. הלאה. המועצה עובדת מעכשיו תקציב 1 ב-12, חברים, נגמר, נגמר, באמת, באמת.

יוסי דוד: מירה, אבל יש לי הצעה. לא, ברוח טובה, יש לי הצעה, מירה. יש פה, שנייה, יש פה שלושה מיליון תוספת, לדעתי זה רק בתוך ההסעות. זאת אומרת, יכול להיות שנוספו-

מירה בן ארי: תקשיב אני-

יוסי דוד: שנייה מירה, תני לי לסיים. כנראה שיש הסעות שגדלו, אפשר לבוא לבדוק איפה היו הסעות בבית ספר יסודי, בתיכון, הכל בסדר, אפשר היה לחסוך, אי אפשר לחסוך, זה בשבילכם אתם המנהלים, לא בשבילי.

מירה בן ארי: שנייה, זה לא דיון מקצועי. דיון מקצועי, יש שאילתה, יש תשובה מקצועית ודו״ח מקצועי. תקבל את זה על השקל. זה אחד. ככה מתנהלים מקצועית. פעם הבאה, אם יש שאלות. אני מבקשת למען כולם לקבל את זה בזמן או בוועדת הנהלה וכספים. שם זה הדיון.

יוסי דוד: שאלתי הם לא ידעו לענות לי.

מירה בן ארי: שם זה הדיון, ולא היום בבוקר או בשיחות.

יוסי דוד: הוא היה בבית חולים עם הבן שלו, אמרנו שנעלה בישיבה הזו.

מירה בן ארי: גמרנו, גמרנו, אתה תקבל את זה על השקל, הכל בסדר. ואם יש גידול או קיטון או כל דבר, תראו את זה בסוף הדו״חות. זה דו״ח רבעוני ראשון.

יוסי דוד: מירה זה לא בשבילנו זה בשבילכם.

מירה בן ארי: גמרנו. וכבר אני אומרת לך, כבר אני אומרת לך, שעניין של הסעות, שאמרנו כל הזמן זה לזרוק כסף לפח במקום לחינוך, אנחנו הורדנו ב-400 אלף שקל את ההסעות לברנר, הורדנו עכשיו 40 אלף שקל ששולם לצופים בתנועות נוער ואנחנו מחייבים להקים-

יוסי דוד: לחודש.

מירה בן ארי: לחודש.

דודי קימלוב: איך זה קרה?

מירה בן ארי: לחודש, אנחנו עוברים כל הזמן ובודקים ובודקים. זה דברים שהתנהלו שנים, בקווים של שנים והיום אנחנו משערכים את זה, קווים חיצוניים שהיו עוברים לפנימי, אנחנו משלמים על הגמלאים גם כמה לחודש הסעות?

אילן רפאלי: עשינו גם התייעלות בהסעות של חינוך מיוחד.

מירה בן ארי: גם חינוך מיוחד, חצי מיליון שקל אנחנו מורידים עכשיו מספטמבר, יהיו קווים של ארבעה ילדים. זה דברים שלא היו קיימים, יש לזה משמעות ציבורית מאוד גדולה להתייעלות, ההפך, ההתייעלות ומעבר לזה גם גמלאים, כמה? 20, 30 אלף שקל לחודש, 30 אלף שקל שמביאים אותם. עכשיו, אנחנו כאן אחראים, ברגע שנגיד אין הסעות לצורך העניין, אין הסעות לחוגים, אין הסעות לגמלאים, חינוך מיוחד, אין הסעות מונית ספיישל אלא שיהיה זה, אתם מבינים מה יהיה, יש לזה השלכות ציבוריות קשות, אבל אנחנו עושים מה שאנחנו יכולים. ההתנהלות כאן גם החליפו ספק, גם תהיה סייעת אחת ולא ארבע סייעות, עושים מה שאפשר, אנחנו נביא את זה לדיון מגובש, ההפך, עניין ההסעות, אתה צודק בזה יוסי, זה שיקול מרכזי כי זה הולך לפח הכסף במקום שילך לחינוך. יחד עם זאת, יש גידול גם בשכר וגם בהוצאות הנסיעות וגם במספר הילדים. וזה הכל. ויכול להיות שגם יהיה עוד גידול, אבל הכל נובע, הכל נובע, משכר.

יוסי דוד: מירה, אבל השכר ירד בשני מיליון שקל. אנחנו שילמנו פחות שני מיליון שקל. זאת אומרת שאם היינו משלמים את השכר מלא, היינו בחריגה של חמישה מיליון.

** מדברים ביחד.*

מירה בן ארי: אתה מחליף בין הסעיפים, זה מה שאנחנו מנסים להגיד.

יוסי דוד: מה זאת אומרת?

מירה בן ארי: אבל תקבל את זה בכתב.

יוסי דוד: המיליון וחצי?

נטלי זליחה: היא הסבירה לך שהרישום הוא-

יוסי דוד: מיליון וחצי.

נטלי זליחה: אחד לשני.

מירה בן ארי: זה העברה מסעיף לסעיף. אני לא יכולה להגיד לך שזה שקל לשקל, אבל זה 90% מהאחוז מזה לפה לשם וזה דו"ח רבעוני. זהו, אם התשובה לא מקובלת, ניתן את זה ברמת הפרט ואין לי שום בעיה לא לאשר את זה, נגיד למשרד הפנים, המליאה לא אישרה. יאללה גמרנו, די.

גוסטבו ליטמנוביץ: מירה, שאלה, המדידה היא בכלל רבעונית או שסתם לבקרה כאילו לבינתיים? הרי התקציב הוא שנתי, התוכנית היא שנתית.

מירה בן ארי: נכון, חובה לעשות דו"ח רבעוני.

גוסטבו ליטמנוביץ: דברים יכולים לזוז מרבעון לרבעון?

מירה בן ארי: ברור, זה גם יכול להשתנות כל התמונה בסוף. זה דו"ח רבעוני, חייב דיווח למשרד הפנים. זהו, אתם רוצים מה שאתם רוצים, זה הכל. יאללה, ירד מסדר יום, המועצה החלטה.

אילן רפאלי: יוסי, אתה מוריד את זה, נכון, יוסי?

יוסי דוד: אני לא, תחליטו אתם. אני אמרתי מה שיש לי להגיד.

מירה בן ארי: המשמעות של זה, המשמעות מעכשיו אנחנו עובדים אחד חלקי 12.

יוסי דוד: אין לי בעיה לאשר את זה, אבל תעשו בדיקה בעניין הזה, איפה זה נובע. בשבילכם.

מירה בן ארי: כשאתה אומר זה חוסר אמון במערכת-

יוסי דוד: אני לא רוצה תשובות.

איילת קוך מורדוך: זה לא מה שאני שומעת. מה שיוסי אומר, אני מבקש הבהרה. ממה נובע הגירעון הזה.

מירה בן ארי: זה לא גירעון, זה העברה מסעיף לסעיף.

יוסי דוד: נטלי זה גירעון שורה אחרונה או לא גירעון? שלושה מיליון. השלושה מיליון, זו הוצאה גדולה יותר מהתקציב?

מירה בן ארי: הוא שואל אם זה גירעון, העברה מסעיף לסעיף.

נטלי זליחה: דבר ראשון, בסך הכל, אתה לא מגיע לעומק להכנסות.

יוסי דוד: בסך הכל.

מירה בן ארי: אתה עומד בתקציב הרבעוני, אין גירעון.

נטלי זליחה: יש לך 6 מיליון, 6 מיליון יותר בהכנסות. ואחר כך ההוצאות גם מתקזזות מול תתי ביצוע.

יוסי דוד: את מדברת על סך הכל התקציב.

נטלי זליחה: נכון, מדברת על סך הכל.

יוסי דוד: לא אני מדבר על החינוך. עזבי את הכל.

גוסטבו ליטמנוביץ: אבל יש בכלל דבר כזה שנקרא תקציב רבעוני? הרי העמודה כתוב שזה התקציב היחסי. לרבעון. יחסי זה לא אומר שאני חייב לבוא ולא להשתמש בדיוק באותו רבע. זה יחסי. אנחנו לא צריכים לאשר תקציב. הדבר הזה זה שיקוף של איפה אנחנו עומדים. שיקוף של איפה אנחנו עומדים. אבל זה לאו דווקא שכל רבעון אני חייב, כאילו, בטח בחינוך, בקיץ בחינוך כנראה שיש פחות הסעות, יש עלויות אחרות. בתקופות אחרות יש יותר.

מירה בן ארי: אין שאלה, נכון, לכן אנחנו לא בחריגה של שקל גם ברבעוני-

גוסטבו ליטמנוביץ: כן זה לאו דווקא אומר שזה גרעון.

מירה בן ארי: ואנחנו גם לא נהיה בסוף השנה.

גוסטבו ליטמנוביץ: זה אל מול היחסי.

יוסי דוד: לא, זה מצטבר שנתי. אתה מדבר, ראשון, שני, שלישי, רביעי, זה מצטבר שנתי תשים לב. זה מצטבר של כל השנה. התקציב של החינוך היה 22,380, יצא 25,500.

** מדברים יחד.*

<u>גוסטבו ליטמנוביץ:</u> אוקיי בגלל זה רבעוני.

<u>יוסי דוד:</u> לא, זה כל השנה.

<u>גוסטבו ליטמנוביץ:</u> לא בגלל שזה רבעון רביעי. אם היינו ברבעון ראשון שני זה לא רלוונטי.

<u> מדברים יחד.</u>*

<u>ישראל פדר:</u> אני הסברתי, התחלתי להסביר היום ליוסי כשהוא בא בבוקר ואני אמשיך עכשיו. יש בהסעות, מחולקות להסעות של קבלנים חיצוניים והסעות של אוטובוסים צהובים. ואנחנו מחויבים לחלק את האוטובוסים הצהובים לחלק את זה בין המחלקות, בסך זה מחלקת חינוך. כיוון שכמעט כל ההסעות מיועדות לחינוך, בין אם זה חינוך גנים, בין אם זה חינוך בתי ספר יסודיים ובין אם זה חינוך מיוחד. לכן זה הועבר, זה היה רשום בתקציב בתור שכר חינוך, וזה נרשם בתור פעולות חינוך כי ככה נרשם בעבר. עכשיו, השאלה שלו היא שאלה נכונה, הוא אומר למה יש גידול בסך הכל בחינוך של כמה מיליון לעומת התקציב. שומעים אותי? זו שאלה נכונה. עשיתי על זה ניתוח. בדקתי מול שנת 2024. וראיתי ככה, אחד השכר של הנהגים פלוס התיקונים של האוטובוסים כל זה עלה לעומת שנה שעברה בערך 600 אלף ש"ח בסדר? זה חלק אחד. בנוסף, שנה שעברה מיינו חלק מההוצאות של ההסעות בתרבות למרות ש-99% מההסעות זה, 24, 99% מההסעות זה חינוך. אז אנחנו רשמנו את זה נכון, לכן זה הגדיל עוד 300 אלף שקל את החינוך. הגענו כבר לכמעט מיליון. בנוסף יש עליה בשכר, יש גיוס הוציאו גייסו למחלקת חינוך ויש עליות בשכר. זה הוסיף עוד כחצי מיליון שקל להוצאות חינוך. אז הגענו למיליון וחצי. בנוסף יש עוד כל מיני דברים קטנים, כלומר יש שיפוצים שעשו בבתי הספר. יש מחשבים שקנו. כל זה זה תוספות שהשקיעו בשנת 2025 ולכן חרגו קצת מהתקציב. כשמצד שני, יש מקומות אחרים שבהם כמו שנטלי אמרה, באמת יש מקומות אחרים שבהם זה הפוך. אז אחרי הכל בסופו של דבר המועצה במצב מצוין. כלומר, אנחנו מסיימים את זה עם עודף של שלושה וחצי מיליון ואנחנו עוד לא סיימנו. כלומר, יש לנו עוד דו"ח כספי עכשיו אנחנו עובדים מול המבקר החיצוני של משרד הפנים ואנחנו צריכים לסיים איתו. נציג אותו את הדו"ח למליאה. יהיה דו"ח שנתי סופי חתום של משרד הפנים, נציג אותו שוב פעם, ייתכן שיהיה שם אפילו עודף יותר גדול. המצב של המועצה מצוין, כי מבחינת הגבייה, גבייה עשתה. מבחינת סעיפים אחרים לא הייתה חריגה, בחינוך הייתה קצת עלייה, אבל זה לא, לא רואה בזה דבר חריג או בעייתי בכלל. אם יש עוד שאלות, אני כאן.

<u>יוסי דוד:</u> זאת אומרת שזה לא רק ההסעות, זאת אומרת שכל הוצאות חינוך נכנסות פה. זאת אומרת, גם שכר, גם השקעות בבית ספר, גם השקעות בגנים, גם השקעות, כל זה-

מירה בן ארי: כל הוצאות חינוך.

יוסי דוד: בתוך זה, פעילויות חינוך. בסדר.

מירה בן ארי: מה שההעברה זה מסעיף לסעיף, זה לא היה בסעיף הנכון של העשור וגידול בעשור.

יוסי דוד: בסד אבל גם היו גידולים. היו גם גידולים, זה בסדר. עכשיו, אם יש חריגות תקציב, אני חושב-

מירה בן ארי: אין חריגה בתקציב.

יוסי דוד: לא, גידול בתקציב, בסדר?

מירה בן ארי: אין גידול בתקציב. רואה חשבון, סליחה. רואה חשבון, בבקשה תגיד לנו אם יש גירעון בתקציב.

יוסי דוד: לא גירעון בתקציב. יש חריגה בסעיף הזה בתקציב, זה הכל.

מירה בן ארי: אבל יש קיטון בסעיפים אחרים.

יוסי דוד: בסדר, זה גידול מעבר לתקציב שהוגדל.

גוסטבו ליטמנוביץ: רגע, אבל נטלי, בשביל להבין את זה נכון, הרי יש פה שורות של הוצאות שכר כללי שבה יש קיטון של 1.3 מיליון.

מירה בן ארי: ברור, כי זה עבר לחינוך.

גוסטבו ליטמנוביץ: זאת אומרת שחלק מאותם 3 מיליון שאנחנו רואים, זה כי במקום להיות בשכר, זה כנראה הסעות חיצוניות ואז זה לא שכר, זה הוצאות חיצוניות.

מירה בן ארי: כדי שנוכל לקבל שיפוי על זה ולהראות שזה במקום הנכון.

גוסטבו ליטמנוביץ: אז גם כשאנחנו רואים את החריגה הזאת יוסי, או את השינויים האלה, צריך להסתכל נכון על המספרים, זה לא שלושה מיליון, כנראה שזה פחות ואותו פחות צריך להבין אותו.

יוסי דוד: אין כנראה, יש מספר, אתה רואה מספר. אחד ועוד אחד זה שתיים. 22 פחות 25 זה שלושה מיליון חביבי.

גוסטבו ליטמנוביץ: נכון, אבל אם אתה מסתכל על זה, על שלושה מיליון האלה שחסרים לך-

יוסי דוד: זה לא חסרים לי, יש פה חריגה, הנה הוא אמר לך, יש לך מיליון וחצי שהוא אמר-

גוסטבו ליטמנוביץ: אבל אם אתה מסתכל שתי שורות למעלה, יש עודף של 1.3 מיליון, בהוצאות שכר כללי יש עודף של 1.3 מיליון.

יוסי דוד: אתה מדבר על הוצאות שכר כללי, שזה לא קשור לחינוך.

גוסטבו ליטמנוביץ: למה אם זה נהגים גם כן? נהגים חיצוניים במקום פנימיים.

מירה בן ארי: זה רק נהגים.

איציק מידן: שנייה, שנייה. אני רוצה רגע להתקדם, בסופו של דבר אני לא רואה שיש פה איזושהי מחלוקת מאוד רבתית, הדבר היחידי הוא בעצם באופן הצגת הדברים שהיא לא הייתה לגמרי מאוד מאוד ברורה. היה גידול בנושא של הסעיף של החינוך זה בעיניי זה מבורך שיהיה, מצד שני הייתה אמירה אנחנו עושים צמצומים ומחפשים איפה להקטין, אני לא רואה סיבה ואנחנו מסיימים את זה סך הכל בעודף תקציבי. אז אני לא רואה סיבה למה לא להרים יד ולהגיד כן לרבעון הזה ולהמשיך הלאה.

איילת קוך מורדוך: אם אפשר מפה להמשיך להבין, אז אני חושבת שסיטואציה כזאת, צריכה להיות, צריכה לבוא עם הבהרה. זאת אומרת, דווקא היוזמה צריכה להיות של רואה החשבון, לבוא ולהסביר מראש, שימו לב, בסעיף כזה וכזה אם יש שאלות,

מירה בן ארי: אבל זה המקום של ועדת כספים. זה המקום של ועדת כספים,

איילת קוך מורדוך: לא המקום של ועדת כספים הוא לא לשבת-

מירה בן ארי: בשביל מה אנחנו התכנסנו שלוש שעות בוועדת כספים?

איילת קוך מורדוך: שורה שורה-

מירה בן ארי: אבל יש לו שאלות, הוא חבר יוסי, חבר ועדת כספים.

איילת קוך מורדוך: נכון אבל בואו, מבחינת הנראות, מבחינת האמון, מבחינת השקיפות, יש מקום להסב את תשומת ליבם של כולם לצורך העניין, שיש פה נתון כזה שראוי לתשומת לב ולתת את ההסבר לו. לא בגלל שזה לא בסדר, לא בגלל שזה לא בסדר, מקובל. ובסוף גם הכל התיישב. השאלה היא רק שאלה של יחצנות נכונה.

איציק מידן: האם אפשר בישיבת ההנהלה הבאה, שאנחנו שוב פעם פונים לדו"ח רבעוני כזה או אחר, שכל תתי הסעיפים האלה, שאתם מכירים אותם ואנחנו לא מכירים, שיהיו מפורטים בצד, לא כאילו בתוך הדו"ח, רק מפורטים בצד, שאנחנו נוכל להבין.

איילת קוך מורדוך: כולל הסבר. אני אומרת עוד הפעם, זה לשם השקיפות. גם בהדיוטות שיבינו.

מירה בן ארי: אוקיי, מחזירה את זה לדיון. מי בעד הדו"ח? תודה. יאללה הבא.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את דו"ח רבעון 4 לשנת 2025.

[10] אישור עוזרת אישית לראשת המועצה – ספיר פרץ.

מירה בן ארי: יאללה, נעבור לזה, אז קודם כל תודה רבה. נעבור לסדר יום. קודם כל נציג כאן, ספיר יושבת. ספיר הצטרפה אלינו עכשיו ללשכה, היא מחליפה את סיוון שהייתה, עוזרת ראשית שלי. זה אושר כמובן בתקציב מקדמת דנא, לא הוגשה המשרה. הגעתי למצב שאני צריכה עזרה, אז הודיתי בזה, אז ספיר קצת תספר על עצמה.

ספיר פרץ: בבקשה. ממש בקצרה, כן. ספיר, בת 37, מתגוררת בגדרה. את רוב חיי העברתי בבאר שבע, משם גם הניסיון המוניציפלי שלי. התחלתי בתפקידים של קהילה, קהילתיות. אחר כך צעירים, וכל מה שקשור בזה. אחר כך עברתי לבית ספר "מקומות", הבית ספר, המרכז הרשמי של הידע לבכירים בשלטון המקומי, כלומר כל הבכירים בשלטון המקומי מחויבים לעבור שם הכשרה רשמית. וזהו.

דודי קימלוב: זאת אומרת קשרים אם יש לך.

מירה בן ארי: הכרתי אותה שם, ביום השלישי לתפקיד.

ספיר פרץ: נכון.

מירה בן ארי: לקח לי שנתיים, שנתיים להודות שאני צריכה, כן, זה, וספיר קודם כל סופר מקצועית. ממש כיף לעבוד איתה, כולנו אוהבים. אז אנחנו נדרשים בגלל שזה חוזה אישי ומשרת אמון, מה אנחנו נדרשים שרי?

שרי כהן ארזי: אז ככה, ספיר היא בעצם נכנסת לתפקיד של עוזרת אישית משרת אמון. השכר שלה נגזרת משכר מנכ"ל, 45% משכר מנכ"ל, אנא אישורכם. כמובן, כל האישורים יעלו למשרד הפנים, זה הכל.

מירה בן ארי: והסכום נלקח בתקציב, זה לא אישור-

שרי כהן ארזי: כמובן, זה מתוקצב, אבל כן חצי שנה, כמו שמירה אמרה, לא היה תקן וכרגע-

דודי קימלוב: משרה מלאה?

שרי כהן ארזי: אנחנו מדברים על משרה מלאה, כמובן.

יוסי דוד: כמו שאת עובדת 24 שעות היא גם יש לה-

מירה בן ארי: פוסטר של הילדים כבר שמה, כן. לבעלה היה יום הולדת אתמול וחגגנו ביחד, אני והיא. הנה לרונית לבעלה גם יש יום הולדת, ואיפה רונית באמת? בזום. ביום הולדת. טוב, מאושר? מאושר.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד עוזרת אישית לראשת המועצה – ספיר פרץ.

[-] אישור פרוטוקול ועדת תמיכות.

נטלי זליחה: אני צריכה אישור, אני רוצה להוסיף את פרוטוקול ועדת תמיכות לאישורכם.

מירה בן ארי: רגע, אז בואו נדייק נעשה את הזה. זה תוספת לסדר יום. נוהל תמיכות זה שאנחנו אישרנו את הנוהל בעבר אבל לא אישרנו את זה באופן חוקי, אחרי הנוהל עצמו. תמיכות לתנועות נוער באופן שוויוני, גם לשומר הצעיר וגם לצופים, פר תלמיד. אז צריכה אישורכם להעלות, אפשר?

יוסי דוד: רגע, לא דיברנו על תב"ר פיתוח.

נטלי זליחה: סך כל תקציב המועצה כפי שנקבע במליאה ב-1.7.25 עומד על 218,000 שקל, לפי הקצאה כדלקמן, 50,000 שקל, מהווים 23% מתקציב כספי תב"ר. זאת אומרת שבסכום הזה הם יוכלו לנצל רק פרויקטים שאנחנו נאשר בתב"ר, ו-168 אלף שקל, שמהווים 77%, בקיצור 180 אלף. ישנם 282 חניכים פעילים בסך הכל, נכון למועד זה. דיון בבקשות תנועת הצופים הוועדה בחנה עמדת התנועה בתבחינים שנקבעו ואישרה כי הפעילות טועמת את מטרות התמיכה. נכון ליום זה, ישנם 217 חניכים פעילים. החלטה של ועדת התמיכות החליטה לאשר תמיכה בסך 167,751.81 ש"ח. החישוב נעשה בהתאם לפירוט הבא, 217 חניכים כפול 773.05 כל חניך, זה 167,751.85. הקצאה בחלוקה כמו שאמרתי לפי ה-77% ו-23%, שזה 129,169 מתקציב שוטף ו-38,582 מתקציב תב"ר. השומר הצעיר, הוועדה בחנה את עמדת התנועה בתבחינים שנקבעו ואישרה כי הפעילות תואמת את מטרות התמיכה, נכון ליום זה ל-65 חניכים. הוועדה החליטה לאשר תמיכה בסך 50,248 ש"ח. החישוב נעשה בהתאם לפירוט הבא 465 חניכים כפול 773.05, סך הכל 50,248.25. ההקצאה לפי 38,691 מתקציב שוטף ו-11,557 מתב"ר. סך הכל תמיכות שאושרו תב"ר פלוס שוטף, 218,000 שקלים. הפרוטוקול מאושר? כן.

החלטה: מליאת המועצה מאשרת פה אחד את פרוטוקול ועדת תמיכות.

מירה בן ארי: חזי, היקר שלנו, חזי מסיים את תפקידו באוגוסט, בסוף הזה כבר צריכים לאתר מחליף, כמובן שמי שקובע זה הצופים, ההנהלה שלהם. אבל אני רוצה לבקש מכם לנסות ליצור ביישובים מחליף. צריך להיות אב או אם.

** מדברים יחד.*

תום הדיון

ישיבת מועצה - 12.5.26

<u>החלטות:</u>

מספר	החלטה	חלוקת קולות
1	מליאת המועצה מאשרת את הפרוטוקול הקודם.	פה אחד
2	מליאת המועצה מאשרת את דו"ח רבעון 4 לשנת 2025.	פה אחד
3	מליאת המועצה מאשרת עוזרת אישית לראשת המועצה – ספיר פרץ.	פה אחד
4	מליאת המועצה מאשרת תיקון צו עבירות קנס.	פה אחד
5	מליאת המועצה מאשרת פה אחד נוהל ועדת תמרור / תנועה.	פה אחד
6	מליאת המועצה מאשרת פה אחד אישור הארכת שרות.	פה אחד
7	מליאת המועצה מאשרת פה אחד הנחת ילד נכה הנחה מצטברת.	פה אחד
8	מליאת המועצה דוחה את ההצבעה על תר"ש ישובים למליאה הבאה.	-
9	מליאת המועצה מאשרת פה אחד את התב"רים.	פה אחד
10	מליאת המועצה מאשרת פה אחד את דו"ח רבעון 4 לשנת 2025.	פה אחד
11	מליאת המועצה מאשרת פה אחד עוזרת אישית לראשת המועצה – ספיר פרץ.	פה אחד
12	מליאת המועצה מאשרת פה אחד את פרוטוקול ועדת תמיכות.	פה אחד